

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידיית

בס"ד
ה' איתר לויא, י'
ערב שבת כרשת אמור
916

אהרון רזאל מסביר למה
הפלאפל הים-תיכוני
הוא בכל זאת המאכל הלאומי

חומשי תורה

ישיבת חומש המתחדשת חוגגת בר מצווה על חורבות
היישוב שנהרס בתכנית ההתנתקות. ראש הישיבה
הרב אלישמע כהן בראיון מיוחד על התנכלויות,
מחסומים וקשיים לוגיסטיים שנחסים מול תורה גדולה

וקרוב פזארינו

מאיפה מגיעים העולים החדשים
שמרגשים את כולנו? שאלת השבוע

072-330-6060

meserGO
הפצת מסרים בקליק

**מערכת הפצת מסרים
המתקדמת ביותר בישראל!**

www.meserGO.co.il

לפתיחת חשבון
ללא התחייבות

והשיב לי, בזאת תדע בעת שיתפרסם למוזכר ויתגלה בעולם ויפוצו מעיינותיך הוצה

מכון
דמשק אליעזר
קאמרנא

לרגל הילולת 'מפרש תורת הבעש"ט'
מרן רבינו הגה"ק רבי יצחק אייזיק מקאמרנא זי"ע
בעל "היכל הברכה"

תיפתח לראשונה

יריד ספרי חסידות

במקום ימכרו את כל ספרי בעל ההילולא וספרי חסידות קאמרנא
במחירים מוזלים במיוחד

היריד יתקיים בעז"ה באוהל שע"י מוסדות קאמרנא בארה"ק
רחוב ארזי הבירה 48 ירושלים

בימים: שלישי, רביעי וחמישי
ט' - י"א באייר תשפ"ב
בין השעות 18:00 - 22:00 בערב

בליל הילולא קדישא ביום שלישי
ניתן יהיה להשיג את חומש 'היכל הברכה'
במחיר מסובסד במיוחד במהדורה מוגבלת
למשתתפי היריד בלבד

מוקד מכירות טלפוני: **074-796-2080** שלוחה 5
(אפשרות למשלוחים)

ללמוד על הטבע
בצורה מעמיקה וערכית

בשבילך

בשבילם

הסקרנות לגלות
עולמות חדשים

אקדמיה ומדעים עם ערכים זה מכללת אורות ישראל

חדש! תואר ראשון בהוראת מדעי הטבע והחיים בקמפוס אלקנה

ערכים וידע
תורה ומדע
סיורים לימודיים

סביבה חדשנית
מעבדות משוכללות
ומתקדמות

קורסים ייחודיים
זואולוגיה
בוטניקה וקיימות

יום פתוח
וירטואלי בזום
יום שני
ט"ו באייר (16.5)
בשעה 18:00

לשון ◀ מתמטיקה ◀ אנגלית ◀ תנ"ך ◀ תושב"ע ◀ מחשבת ישראל ◀ היסטוריה
ארץ ישראל ◀ קידום נוער ◀ חינוך מיוחד ◀ גיל הרך ◀ מחול ותנועה
◀ מסלול מיוחד להסבת אקדמאים להוראה

**תוכנית ייחודית
להכשרת מחנכות**
בראשות הרב ד"ר יונה גודמן
והרב מתניה ידיד

תוכניות
להעצמה אישית

מערכת
לימודים גמישה

מגוון
מלגות ייחודיות

הסעות
מרחבי הארץ

03-376-376-7

חפשו ב-Google "תואר ראשון באורות"

מאה שיחות חברים עם מיני האהוב מחכות לכם נעת באתר 'קרוזב אליך'

*היה נראה לא רעיוני בעינינו להפיל את ילדנו
לאט לאט כולם מכספי הירושלה, או ליסמון
לא שיקול דעתו של השולח בלבד. אחרי מחשבה
מאומצת, אורו דנינו של ר' שמאל*

תן לעצמך, כמה שאתה רוצה

זמן ללימוד תורה, אבל צריך גם זמן לצרכים הגשמיים. תן זמן לעבודת ה', אבל רק כמה שתרצה! "הקול הראשוני רוצה לתת לאלמנה, ובנמשל - לתורה ולקדושה, רק חמישים זהובים. העצה של ר' שמואל מסלנט (יחד איתו כל הצדיקים) אומרת, להפוך את הפרופורציות. את המעט שרצית לתת לטובת הקודש - קח לענייני החולין, ואת החלק העיקרי שרצית לתת לנפש הבהמית - תן לעצמיות האמיתית שלך.

כמוכן אין הכוונה להלחיץ אף אחד, כך שאם עמידה בפערים שבין תשע מאות וחמישים לבין חמישים נשמעת רחוקה מדי, אפשר מראש ללכת על חצי חצי. ברור שאם האלמנה הייתה מקבלת מלכתחילה חמש מאות זהובים היא הייתה מרוצה ולא פונה לר' שמואל. בכל אופן, צריך להבחין מה אני נותן באמת לעצמי, ואיזו נתינה כבר לא שייכת לעצמיות אמיתית. אם את עיקר תשומת הלב אני נותן לטובת עצמי - כלומר הנשמה, ומשאיר אחר כך לצד הגשמי זמן ראוי לשאר הצרכים, זה בסדר גמור. כמוכן, ככל שנקדיש יותר זמן שהיה מיועד לעניינים הישרדותיים, לטובת הנשמה, כך העצמיות האמיתית שלנו תתחזק, וממילא תיתן גם יציבות בענייני החומר.

אחת הדרכים החשובות לחזק את העצמאות והעצמיות של הנשמה, היא הדיבור אודותיה. בספר תהילים, שהוא בעצם פרוטוקול ההתבודדות של דוד המלך, יש כמה וכמה פסוקים בהם דוד המלך מדבר על ועם הנשמה. בפרק מ"ג ישנו דיבור פנימי של דוד המלך עם הנשמה: "מה תשתוּחִי נִפְשִׁי וְמַה תִּתְּקֵמִי עָלַי? הוֹחִילִי לְאַלְקִים כִּי עוֹד אוֹדְנֶנּוּ, יִשְׁמַעַת פְּנֵי וְאַלְקָי." דוד המלך לא רק מלמד אותנו איך לשותף את הקב"ה בכאבים ובשמחות, בדאגות ובהצלחות, אלא גם לשוחח עם הנשמה. לקבל ממנה כוחות, וגם לעודד אותה מול קשיי היום יום, וזמנים של קטנות מוחין.

בזמנים של קטנות מוחין, שבהם כל הדעת נעלמת ומסתתרת, דיבורים מיוחדים כאלה אל הנשמה מסוגלים להרים אותנו ולתת לנו אוויר לנשמה. דוד המלך מנחם את נפשו - "יש לך כתובת! יש למי לפנות - הוחילי לאלוקים! את לא צריכה להישאר לבד עם הכאב והדאגה, יש לך את הקב"ה, שהקשר איתו הוא הישועה בעצמה". אם נדע להפוך להיות תלמידיו של דוד המלך, נוכל לממש את הקשר לעצמיות ולעוצמות הנשמיות שלנו. לא רק בקריאה מתוך הכתוב אלא גם בשיח אישי במילים משלנו, שיאירו אותנו גם בחיי היום-יום.

שלום חברים! יום העצמאות מעורר אותנו לחשוב קצת יותר על המילה 'עצמאות', ולנסות להשיב אותה אל הלב.

מהשורש של המילה 'עצמאות' אפשר ליצור את המילה 'עצמיות' וגם את המילה 'עוצמה'. כשאדם לומד לחיות את העצמיות שלו, הוא מלא עוצמה, וממילא הוא גם חווה עצמאות אמיתית. שלוש המילים הללו מזינות זו את זו. היכולת לחיות את אותה מהות פנימית אוטנטית, שהיא מעבר לכל תדמית חיצונית, מפגישה אותנו עם העוצמה שלנו. מצד שני, כשבן אדם לא בקשר עם העצמיות שלו, סביר להניח שזאת הסיבה לכך שהוא במצב של חולשה ולא עם תוקף של עוצמה. כשמציינים את העצמאות משעבוד חיצוני פותחים שער ומבוא לתהליך שבסופו פוגשים את העצמיות ואת העוצמה.

כדי להגיע למשולש שבו יש עצמיות, עוצמה ועצמאות, אפשר לצאת לדרך על ידי כל אחד מהחלקים, אבל העיקר הוא לשאוף למטרה, שבה בסופו של דבר משלימים את המשולש הזה, ובלי לוותר על אף אחד מהחלקים שלו.

כמה שאתה רוצה

ישנו סיפור על יהודי אחד שיצא מארץ ישראל למסחר יחד עם שותף בארצות הגולה הרחוקות. במהלך המסע, היהודי חלה בפתאומיות, וכשעמד להיפטר מן העולם, הוא רצה שחלקו בכסף של השותפות - כאלף זהובים - יגיע לאשתו ולא ייעלם בדרך. לצער הלב, לפעמים גם אנשים אמנים עלולים מול פיתויים כספיים לשנות את עורם, ולכן היהודי חשש שהשותף ייקח את כל הכסף לעצמו.

כדי לנסות לעקוף את הבעיה, הוא כתב לשותף מעין כתב צוואה שבו הוא מסמיך אותו לתת לאשתו "כמה שהוא רוצה". לאחר זמן קצר היהודי אכן נפטר לבית עולמו, והשותף חזר לבדו לארץ. הוא הגיע לבית האלמנה לביקור ניחומים, ובסופו הוא הראה לה את כתב הצוואה, ומתוך אלף הזהובים שהגיעו לה מהנכסים של בעלה בשותפות, הוא נתן לה בסך הכל 50.

מובן שהאלמנה התאכזבה מאוד, אבל לא היה לה מה לעשות מול כתב היד של בעלה שבאמת מסמיך את שותפו לתת לה כמה שהוא רוצה. במר ליבה, הלכה האשה לר' שמואל מסלנט, רבה האגדי של ירושלים. אולי לא בטוח שמבחינה היסטורית ר' שמואל סלנטר היה גיבור הסיפור, אבל כבר נהגו ישראל קדושים להסמיך את כל הסיפורים שמתארים פיקחות לר' שמואל מסלנט...

בכל אופן, ר' שמואל קרא את כתב הצוואה בתשומת לב, וחזר וקרא אותו כמה פעמים, כשהוא מנסה להבין למה באמת התכוון המנוח. היה נראה לא הגיוני בעליל שהבעל לא ישאיר לאשתו כמעט כלום מכספי הירושה, או שיסמוך על שיקול דעתו של השותף בלבד. אחרי מחשבה מאומצת, אורו עיניו של ר' שמואל והוא הציג בפני המתדיינים את פסק הדין. לשותף הוא אמר שייקח לעצמו את חמישים הזהובים שרצה לתת לאישה, ואילו את התשע מאות וחמישים הנותרים שהוא רצה לשמור לעצמו, יתן לאלמנה!

השותף נזעק ואמר שהפסק לא ייתכן, והוא נוגד את הצוואה. ר' שמואל הסביר לו, שכאשר הנפטר כתב "תן לאשתי כמה שתרצה", הוא התכוון לומר שכגובה הסכום שהשותף ירצה לתת לעצמו, כך עליו לתת באמת לאשתו של הנפטר.

בשביל הנשמה

חשבתי על הסיפור הזה כמעביר מסר לכל אחד מאתנו על עצמאות ועצמיות. התרגיל של השותף לקחת לעצמו יותר ממה שמגיע לו, מופיע אצלנו בדמות הטענות של הנפש הבהמית. היא באה ככביכול בנדיבות, ואומרת לנו: "צריך

גב החר

מובילים

לוקחים אחריות. נקודה.

אריזה | הובלה | אחסון | 02-9978757, 052-6071171
gavhahar1@gmail.com

מבגרות אש3מאות

עשרות צעירים עם מגבלות יצאו לעצמאות בדירות הבוגרים של שלווה

חיי חברה
ופנאי מלאים

ליווי
ופיקוח צמוד

תעסוקה
מותאמת

דירות מפנקות
ומונגשות

דיור בקהילה

שלווה שלווה
נותנים תקווה. משנים חיים.

משרד הרווחה
והביטחון החברתי

לפרטים והרשמה:

052-8881761
campaign@shalva.org

אהרן רזאן

כדורי הפלאפל הם משל לכל הגלגולים שעברנו, עם ישראל, בנכר, דחויים וסחופים בין האומות, עד שהקב"ה החליט לקבצנו ולהניחנו, עם סלט ישראלי, בתוך פיתה רכה וחמה.

אהרן רזאן
מחכה לכם באתר
'קרוב אליך'

לנו יש פלאפל

- שים חמוצים!

שימ'ך סלט אחי?

- סבבה, שים סלט!

לפנק בכמה כדורים?

- כן כן אחי, שים כדורים!

שמתם לב מה

קרה פה? אתה

לא אוכל סתם

מנה פלאפל...

אתה אוכל מנה

שאתה אמרת לו

מה לשים! וזה מאוד

מאוד ישראלי. כל

מרכיב במנה הזאת עבר

החלטה ואישור שלך בלבד,

כי אתה הבוס.

אם תעמדו בצד ותביטו כשעה-

שעתיים במוכר, תראו שתיאטרון

האבסורד הזה חוזר על עצמו עשרות

פעמים.

שימ'ך צ'יפס, אחי?

- בכיף אחי, שים צ'יפס!

שימ'ך חריף?

- כן אחי, קצת חריף!

אני מדמיין את קורס ההכנה לעובד שם. "תשמע, זה לא קל", אומרים לו. "אתה הולך להכין עשרות מנות ביום, אותם מרכיבים - פלאפל, טחינה, חומוס, צ'יפס, סלט - אבל אסור לך לשים שום דבר בפיתה אלא אם כן הקונה אמר בפירוש!"

ואולי יותר מכל, דרך האכילה הזאת היא מאוד ישראלית. לעמוד מול המוכר עם הטחינה הנוטפת, המפיות שלא סופגות ולבקש ממנו שיתחב עוד כדור-שתיים לקראת סיום...

ועכשיו ברגע פיוטי אומר שכדורי הפלאפל הם משל לכל הגלגולים שעברנו, עם ישראל, בנכר, דחויים וסחופים בין האומות, עד שהקב"ה החליט לקבצנו ולהניחנו, עם סלט ישראלי, בתוך פיתה רכה וחמה.

פלאפל זה גם שתי המנות שאוכל סבא דוגו כל שנה ביום השחרור שלו מהמחנה, ניצחון על הרעב ששרר שם.

לסיום אספר לכם על פלאפל של קיבוץ גלילות:

אפרת ואני היינו מבקרים את אחותה של סבתא פאני, טנטה בטי. לידת פרנקפורט, ניצולת ברגן בלזן, שחלתה בארץ בפוליו, ועל אף היותה מאז על כיסא גלגלים התעקשה והיתה לאחות ראשית בבית החולים אלי"ן. היינו עוצרים וקונים לה בדרך מנה פלאפל, שם בעיגול תנועה של קריית משה. בכל פעם כל כך שמחה, גלגלה עצמה למטבח וחזרה עם צלחת. הניחה עליה את המנה הגדושה ואכלה כמובן, עם סכין ומזלג...

כשהייתי קטן היה לי פעם אחת משבר זהות. נסענו לקרובים בניו יורק וגיליתי שפלאפל הוא לא מאכל ישראלי!... הם! פה ושם אתה רואה מסעדות עם שלט באנגלית: 'אוכל לבנוני / פלאפל - קבב'... 'מסעדה מזרח-תיכונית - פלאפל / שווארמה'. המיתוס נשבר!

בכל זאת, עם השנים הבנתי למה פלאפל הוא כן מאכל ישראלי. זה לא המתכון, ולא החומרים... זה האופן שבו מכינים אותו.

אתה בא לפלאפל שלום. מתחיל דיאלוג:

מה לשימ'ך אחי? שימ'ך חומוס?

- כן, שים חומוס!

- שימ'ך חמוצים?

לישיבת הסדר בדרום

דרוש ר"מ לשיעור הבוגרים

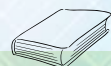
לטובת לימוד בבית המדרש

ליווי בוגרים בצבא

ועיסוק בגיוס תלמידים

דרישות התפקיד:

גישה חינוכית לעבודה עם נוער. יוזמה ואסרטיביות. מסירות ותודעת שליחות. יתרון לבעלי ניסיון חינוכי.

מגורים בקרבת הישיבה - חובה

למעוניינים נא לשלוח קורות חיים והמלצות למייל:

Fish6a@gmail.com

תעודה כהלכה עם הרב אלגאזי

לאחר הצלחה עם מאות לומדים בכל רחבי הארץ, מציעה המכללה להלכה של צורבא מרבנן קורסים חדשים וחוויתיים ברמה הגבוהה ביותר עם רבנים ומרצים מהשורה הראשונה.

רועה רוחני - פרונטלי מאת הרב אלגאזי

קורס מקיף לכל בעל בית יהודי אורך הקורס: 12 חודשים
יתקיים בעיר רחובות
יפתח לאחר ל"ג בעומר
תעודת הסמכה למסיימים בהצלחה

הזדמנות של פעם בחיים

כשרות ביתית מקוון

מדריכות כלה - פרונטלי

זוגיות מקוון - אבקעך

איסור והיתר - פרונטלי מאת הרב אלגאזי

קורס הכנה למבחני הרבנות הראשית לישראל אורך הקורס: 18 חודשים
יתקיים בגבעת שמואל
יפתח לאחר ל"ג בעומר
תעודת הסמכה למסיימים בהצלחה

הזדמנות של פעם בחיים

קורס כתיבת סת"ם

קורס חופה וקידושין

רועה רוחני / חופה וקידושין - בקהילה

מבצעים מיוחדים - הזדרזו להירשם!

מבקשים הכרעה!

ספירת הנצח כוללת בתוכה גם את המשמעות של היות האדם נצחי. זוהי שאיפה עמוקה ופנימית המפעמת בלב כל אחד מאיתנו - להיות נצחיים. כלומר, לנצח את האויב המר מכולם, הקשה מכולם. זה שממתין בסבלנות אך גובה את שלו לכאורה מכולם, ללא יוצא מן הכלל - המוות.

אכן יש מוות בעולם, אך הוא שייך רק לצדדי הגוף הנמוכים. הנשמה לא מתה, היא תמיד קיימת.

ואדרבה, צדיקים במיתתם קרויים חיים, והשפעם הולכת וגוברת. מלאכת הניצחון הנמשכת לכל אורך החיים על הצדדים הנמוכים - והפיכתם לכלים להופעת אור הנשמה הפנימי - הופכת את האדם לנצחי. כלומר, עיקר הניצחון הוא להיות נצחי, והנצחיות מושגת דרך המאבק הזה הדורש מאיתנו לרומם את חיינו מעל הצדדים הנמוכים שבהם.

הניצחון הזה עליו מדברת ספירת הנצח לא צריך להיות ניצחון נוסח תחרות ספורט בה יש צד אחד מנצח וצד אחד מפסיד. ובהקשר שלנו - נפש אלוקית מנצחת ועל ידה מוטלת נפש בהמית מובסת ומושפלת.

הניצחון בספירת הנצח דומה הרבה יותר למנצח בתזמורת העומד על הדוכן שלו, ובשרביט מנצחים יודע לתת מקום לכל כלי. הכלים הרגישים, כלי הנשיפה העדינים כמו חליל הצד, ולצדו הכינורות וכלי המיתר, נמצאים בחזית. הם מובילים. ואילו כלי הנשיפה הבוטים כמו הטורמבון והחצוצרות, התופים והמצלתיים, נמצאים מאחור, ונדרש לסייג אותם כל העת מפני נטייתם להשתלט על המרחב כולו.

אמנם כן, לסייג אותם, אך בסופו של דבר הכלים כולם יוצרים הרמוניה שלמה, וללא הכלים הבוטים אין לתזמורת 'רצפה' או בסיס. הכלים האלו הם הנותנים את הקצב, את היציבות. המנצח המיומן יודע שאסור לו לוותר על אף כלי, ותפקידו הוא לתת לכל אחד את המרחב הנכון והמתאים. חלק מן הכלים צריכים עירוד והזמנה, וחלקם צריכים איפוק והסתייגות, ולעיתים משמעת. אך רק ממכלול הכלים כולם תעלה המנגינה היפה. ובהקשר שלנו, כוחות החיים הנמוכים, התאוות, צריכים עידון ריסון והכוונה, כוחות החיים המנצחים העדינים צריכים עירוד והכוונה, והאדם - הוא המנצח על כולם יחד כדי ליצור את חייו כשירת חיים מנצחת.

שבוע הנצח קורא לנו לא לפחד מהתמודדויות, לקחת על עצמנו אתגרים, ולזכור שהאדם נשלח לעולם כדי לנצח. לנצח כל רגע מחדש, על כל שלל המשמעויות של המילה הזו 'נצח', שמאירה מול עינינו בשבוע הקרוב.

ספירת הנצח מעבירה אותנו ממידות הלב אל ההתנהלות המעשית בעולם הממשי, במציאות. אם החסד הגבורה והתפארת עסקו במידות הלב, בכוונות, במקומות מהם אנו יוצאים, הרי שספירת הנצח מתחילה את סדרת הספירות שתכליתן הורדת הדברים אל המימוש שלהם, או במילים אחרות - היכולת להכריע את המציאות לכף זכות ולטובה.

לכן הכל מתחיל מנצח, כלומר מהרצון לנצח. את מי? לנצח את הנפש הבהמית ולרתום אותה כרגליים איתנות לנפש האלוקית. ספירת הנצח מבטאת קודם כל את הרצון לנצח ולהכריע את המציאות לטובה. לא להישאר רק עם כוונות טובות ונחמדות, אלא להביא את הדברים לכלל ביצוע ומימוש.

ספירת הנצח מקבילה אפוא לרגל ימין, שהיא ראשית הצעידה על הארץ. ראשית ההכרעה המעשית להתקדם בחיים ולא להישאר רק בעולם הכוונות הטובות.

וזהי הגדרה מאוד חשובה. כי אם לא רוצים לנצח ולא מציבים את זה כמטרה, גם אין סיכוי בעולם שזה יקרה.

הסיסמה הישראלית הידועה לאורך שנים ביחס לכל מיני תחרויות ספורט עולמיות 'העיקר ההשתתפות' לא מועילה בעניין שלנו. התכלית היא להביא את הדברים לכלל מימוש ועשיה, וזוהי ספירת הנצח השואפת לנצח בכל מפגש. אם תרצו, זו מהותו של הבינוני של התניא שהוא חותר למגע ומעוניין לנצח בכל מפגש שיש לו עם המציאות, למרות המשיכות והנטיות כלפי מטה.

לכן מבואר שפנימיות ספירת הנצח היא ביטחון. ביטחון ביכולת שלנו לנצח את כל המאבקים בהם אנו מצויים, שהרי אין מה להשוות את האמת אל השקר ואת הטוב אל הרע. לטוב יש הרבה יותר כוח ועוצמה, אלא שהוא מוסתר, והרע או השקר עוטפים אותנו בחזות שקרית כאילו הם השולטים. אך לא כך הדבר. בתוך כל אחד מאיתנו מפעם בטחון פנימי שאנחנו לא לבד, ויש מי שמלווה אותנו ומסייע לנו.

"יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום, ואלמלי הקדוש ברוך הוא עוזרו - לא יכול לו". אך כעת שהתבררנו שהקדוש ברוך הוא עוזר, וניצוץ אמת אחד יש בכוחו לשרוף שקים רבים של קש וגבבה, הרי אנו מתמלאים עוצמה ועוז לקראת ההתמודדויות הבאות עלינו, מתוך מטרה אחת - לנצח בהן.

העומד
ספירת
הנצח

נצח

הרב
אייל ורד

נש2
מבית אפיקים שבת

בר מים היברידי

גם טכנולוגיה מתקדמת גם מתאים לשבת!

גל אורן לונרסט

מתקדמים ביוקרה. מתקדמים בטכנולוגיה. מתקדמים באיכות.

אפיקים
טכנולוגיית מים מתקדמת

מוקד הזמנות: **077-996-7703**

דברו איתי לאט, מבטיחה להבין

אורי צוקר, ישיבת לב חדש, שילה

יופי, עכשיו הלכה לי המסקרה מהדמעות, את מוכנה לשאול שאלות פחות אישיות?

למה אני מתכוונת כשאני אומרת לעשות עם זה משהו? את יודעת, אני לא טמבלית, יש לי שכל, אבל בהחלט יש לי קשיי קשב וריכוז גבוהים. עכשיו אני מדברת איתך ולא מפסיקה לחשוב שבדיוק עכשיו יוצא הפרק החדש בסדרה שאני מכורה אליה, הבנת? כזה.

הקטע הוא שגם אני לא באמת רוצה לחיות ככה, ברור שהייתי רוצה לחיות תכלית, אבל זה לא בא לי בטבעי. אם אחרי זה תקפצי לשכנה ממול תראי מה זו תכלית מהלכת, מסתובבת כל היום ורק חושבת על ה', תאמיני לי, למות מקנאה.

את יודעת כמה פעמים רציתי לקבוע איתה חברותא? שתשב ותסביר לי לאט, שתדבר איתי בשפה שלי, בלי כל הדברים האלה

שהם מעבר לסטרטוספירה שלי.

אמהמה? כל פעם שבאתי לדבר איתה היה לכם לאן למשוך אותי?

קלטת? כדי שאני אוכל להקשיב ברצינות אני צריכה: שקט, זמן, שיסבירו לי לאט ושידברו בשפה שלי. אם אתם תפנו לזה זמן ותפסיקו למשוך אותי לכל מיני מקומות גם אני אוכל להתחיל להתחבר. היא באמת נראית מה זה נחמדה, השכנה ממול, זה ממש תלוי בכם אם אנחנו נצליח לשבת או לא.

משפט לסיום?

תראי, מה שנכון לכל יום נכון במיוחד עכשיו ב'ספירת העומר'. בהגדרה זה הזמן לעבוד איתי שלב אחרי שלב בשביל שגם אני אצליח להיכנס לעניינים, ובסוף אפילו לקבל תורה. אם תמשיכו לספור ככה, במלמלת מצויה, הלכה החברותא. תספרו ברצינות, תנו לעצמכם זמן שקט, תבחרו דברים פשוטים להסביר לי, ובסוף אני אביץ, באמת.

ותני לי להפתיע אותך. מהחברותא הזו גם השכנה תרוויח, יש דברים שהיא יכולה לקבל רק אחרי שאני אביץ ואפנים.

תתחילו לספור אותי.

ומה איתי? מה אני עז?

כל התיקונים, העניינים, הכל כאילו עובר מעליי.

איפה אני בכל הסיפור הזה של עבודת ה'?

בקיצור, השארתם אותי בחוץ, בחושך, לבד.

באמת תודה לכם.

כן, זה באמת נשמע קצת פולני, אבל לפעמים זה באמת מרגיש שדופקים אותך בכוונה.

תראי, בבסיסיק אני לגמרי בעניין הזה של רוחניות וכל זה, וה' לא מעניין אותי פחות מכס. רק שהפגישה עם הגוף בהחלט הייתה סוג של נקודת מפנה, זה פשוט וואו, ענק, מלהיב כזה.

נראה אותך נשאר

בשוריון

נפש מול

חתיכת

סטייק

נוטפת

שומן, או

איוו גלידה עם

ארבע קומות בטעם

שוקולד או וניל עם

עוגיות.

הבנת? מאוד נחמד כל

הקטע הזה של לימוד ותפילה, אבל

את כל האקשן אתם מפספסים שם בין

הספרים עם האותיות הקטנות. תיאורטית אולי

הייתי יכולה ליהנות גם כן, אבל באמת זה קצת גבוה

ומשעמם מדי. בלי להכעיס אף אחד, אבל העולם הזה

הרבה יותר אטרקטיבי.

טוב, אפשר רגע הפסקה בצילומים? הקרואסון הזה נראה

פשוט מעולה, זה בסדר אם אני אוכל יותר מאחד? את

כל המגש?

מעולים הקרואסונים שלכם. הדלקת את המצלמה? תני לי

רגע לנקות את השפתיים. כן, את יכולה להמשיך לשאול.

מה זה השאלות האלה? אם אני חיה תכלית?

נו עם זה פתחתי, קצת מבאס כל הקטע הזה שלכם.

סימנתם אותי, תייגתם אותי, קראתם לי 'נפש בהמית'

כאילו אני איזו פרה, ועכשיו פתאום אתם נזכרים לשאול

על תכלית, ממש מעליב.

טוב, נכון שזה קצת מגיע לי, אז תעזבי את הכינוי. אם את

קוראת לי 'נפש בהמית' ורוצה לעשות עם זה משהו אז

סבבה. הקטע הוא שאתם פשוט שמים עליי פס, כל מפגש

איתי מוגדר כנפילה, אסור להסתכל עליי, אסור להקשיב

לי, אסור להתייחס אליי.

המכללה
האקדמית חמדת
חוסן, אמונה, חינוך

קרית חינוך שדות נגב

זוכת פרס ירושלים לאקדמיה לשנת תשפ"ב-2022

חוגגים עצמאות למדינת ישראל

74%

הנחה בדמי ההרשמה
לנרשמים עד ז' באייר תשפ"ב | 8 במאי 2022

והאקדמית חמדת מעניקה לכם

תואר שני M.Ed

שנה אחת בקמפוס

בחוכניות:

- ניהול וארגון מערכות חינוך, מותאם לבתי ספר
- ניהול וארגון מערכות חינוך, מותאם לגני ילדים
- ניהול וארגון מערכות חינוך, מותאם להנהגה והדרכה
- תרבות יהודית ישראלית בזיקתה אל התנ"ך
- חינוך מדעי בהתמחויות: מדעים/ מתמטיקה

תואר ראשון B.Ed

יומיים בשבוע בקמפוס

בחוגים:

- מתמטיקה | מדעים | אנגלית
- ספרות | מקרא תושב"ע | הגיל הרך
- חינוך מיוחד + הוראה מותאמת (מתקנת) בקריאה, כתיבה וחשבון

כשחוסן פוגש אמונה וחינוך

www.hemdat.ac.il

למידע והרשמה חייגו אלינו *5280

ואת תלית

חנה סלם

ממתינה

כבר שנים היא ככה, מאז שהוא הלך. כבר שנים היא מסרבת להרפות, נצמדת לזיכרון. מתהלכת הנה והנה בבגדי אלמנותה. זה לא שהוא מת, הוא הבטיח לחזור, אך היא לא יכולה אחרת, היא נוצרת זיכרון.

שיערה מלא קוצים ודרדרים, היא לא טורחת להסירם, כך מתאים לה.

הרבה כבר ניסו לדבר אל ליבה, לשכנע אותה לשכוח, לצמוח, להניח לכאב, לעיזבון, לשוב לאיתנה הראשון.

"את כל כך צעירה, רבים מחזירים לפתחך, מבקשים לגאלך, עשי נא בשבילנו אם לא בשבילך, הסירי משערך קוץ ודרדר, פשטי בגדי אלמנותך, לבשי הוד והדר.

עד מתי תיסגרי ותסגרי לבך, עד מתי תמתיני לשוב אהובך שהלך ועזב והניחך לאנחות, הלך ולא אפשר שברך לאחות".

והיא ממאנת להינחם, מודה בנימוס, סוגרת הדלת בעדה ובעד ליבה.

כך חולפות השנים, לפתחה כבר לא מגיעים מחזורים, אף שכנותיה הזקנות הפסיקו להפציר.

"זו ממש קללה, כן, היא מקוללת! היא תישאר כך לנצח, הוא הרי לא ישוב, הוא הלך עם בניה ולעולם לא יחזור. והיא תישאר כך, מלאה קמטים קוצים ודרדרים, מחכה לבעלה, מחכה לבנים".

אך היא בשלה, ממתינה.

שכנותיה התחלפו באחרות, השמועה על הקללה עשתה לה כנפיים ואף אחד כבר לא טורח לשכנע את המסכנה הממתינה לאהובה וילדיה.

ובשעת לילה מאוחרת, זמן אשר הוא לא יום ולא לילה, על דלתה מתרפקות השכנות הלועגות. "מהרי ובואי, הם כאן! הנה שבו בנים לגבולם! מהרי לבשי בגדי תפארתך, הנה הגיע אהובך! ברוכה את ולא מקוללת, מהרי צמחי לקראת אהוביך".

והיא, מתוך שינה, מזהה מרחוק בנים אהובים ואהוב רחמן קורא לקראתה, "שבנו, אנחנו כאן! הגיע זמנך, ענפייך תתני ופרייך תשאי לעמי ישראל".

והיא, שכל השנים נצרה פירותיה לאהובה ולבניה, פושטת בגדי אלמנותה, מסירה קוץ ודרדר משערה, נותנת רשות לפירות שנצרה עמוק בתוכה, לצמוח, לפרוח.

"ראו איך היא צומחת!" קוראות השכנות, קוראים המחזורים, "ארץ מבורכת זבת חלב שהמתינה לאהובה ובניה ממש עד עכשיו".

השמועה על אדמה ברוכה עשתה לה כנפיים, ומאז כל מי שעובר לידה ורואה איך היא נותנת פירותיה בעין יפה, לא יכול להתאפק ומספר את הסיפור על קוץ ודרדר ובגדי אלמנות, על אדמה אהובה, על התקווה, ההמתנה, האמונה. ומאז כל רואיה מברכים לקראתה "ברוך מצבי גבול אלמנה".

הרב ארלה הראל

ראש ישיבת 'מוריה', גבעת הקטורת ונשיא ישיבת 'לב חדש', שילה

המתכון לגאולה שלמה

פרשתנו מכילה את פרשת המועדות, אשר באופן תמוה פותחת דווקא בציווי על שמירת השבת (למרות שאיננה חלק מן המועדים והחגים). "דָּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי ה' אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדֵי. שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת שַׁבְתוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ שָׁבַת הוּא לֵה' בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם".

כידוע, חז"ל מלמדים אותנו שבעוון שמיטין גלות באה לעולם (אבות ה, ט).

זוהי אמירה מתסכלת מאוד – שכן, כדי לתקן דבר, צריך לקבל לפחות צ'אנס... והנה, גלינו מארצנו בעוון הפרת השמיטה, אך כדי לחזור אליה אנחנו צריכים לקיים שמיטה, אך כיצד נקיימה בעודנו בגלות?

וגם אם כעת, בחסדי ה', חלק מעם ישראל שב לארץ ישראל, ברוב רחמיו עלינו, עדיין – לדעת רוב הראשונים והפוסקים – אין אנחנו מקיימים כעת את מצוותה מן התורה. וממילא, כיצד ניתן לתקן את אשר עיוותנו? כיצד נצא ממעגל הקסמים הזה – גלינו מפני חטאינו, ובמיוחד חטא השמיטה, וכל עוד לא נשוב למצב האידיאלי של 'רוב ישראל על אדמתם' וכו', אין באפשרותנו להחליץ מן המיצר!

עומד על כך הגה"ק ר' צדוק הכהן מלובלין זי"ע באומרו (פרי צדיק, פרשת בהר אות יד): "וכשהן בגלות ושוב אין להם מצות שמיטה לתקן הקלקול כמו שנאמר אז תרצה הארץ את שבתותיה וגו' ואמר להם עצה את שבתותיה תשמורו. שכל עיקר מצות שמיטה היא כדי להכיר כי לי כל הארץ, וכן קדושת שבת הוא גם כן לזה ההכרה שלה' הארץ ומלואה (כמו שנתבאר מאמר ח') ושמירת שבת יכולים לקיים אף שבתות בגלות בין האומות ובוזה יוכלו לתקן עוון שמיטה שגלו בשבילה וכמו שאמרו (שבת קיח, ב) אלמלא משמרין ישראל שתי שבתות מיד נגאלין ובמדרש (שמות רבה כה, יב) ובפסיקתא איתא שבת אחת כראוי בן דוד בא...".

הנה לנו המתכון לגאולה שלימה – התחזקות בשמירת השבת, שהרי היא מצווה שאיננה תלויה בארץ, וגם כעת כאשר אנו עדיין לא זוכים שכל עם ישראל נמצא בארץ הקודש, יכולים אנו לזכות בגאולה על ידי כוחה של השבת.

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסי חשמיל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

Gri||stream
גריל גז משולב פחם 4 מבערים + כירת צד
ניסוי במתנה
GSC45MG
₪ 3,290

Royal Gourmet
גריל גז 5 מבערים VULCAN
טאבון גז אמגזיט מתנה
32087/31521
₪ 2,290

אלקטרה
גריל גז אלקטרה 5 מבערים
ניסוי במתנה
כולל מבער צד
EL-GRL-5
₪ 1,299

Austral Cooker
גריל גז 3 מבערים + כירת צד
Boston Super-3
₪ 1,099

אלקטרה
גריל גז 3 מבערים
EL-GRL-3
₪ 799

AMGAZIT
מעמד לגריל מתנה
גריל גז נייד כחול O-GRILL 500
₪ 1,349

AMGAZIT
טאבון גז נייד Amgazit TPA-1
ניסוי במתנה
32087/31521
₪ 999

Austral Cooker
מעשנת גז מלבנית כולל חלון זכוכית AY3173
₪ 888

SMOKING
חבית מעשנה פחם BARREL 37 (33056) SMOKKING
₪ 499

Austral Cooker
גריל גז 2 מבערים Matrix-2
₪ 699

AMGAZIT
מנשף שווארמה Basic 1B
₪ 949

Bestway
בריכה מלבנית 412X201X122 אולטרה -
דופן בעל 3 שכבות, חוקה גמישה / עומדים מסתרת מתכת בצפיפות צבע אל חלד
56456
₪ 2,190

Bestway
בריכה מלבנית 81X400X211 מסגרת -
יריעת PVC ופוליאסטר 3 שכבות חוק גמישה / עומדים מסתרת מתכת ממוחזרת
56405
₪ 949

Jilong
בריכה עגולה ענקית 76X360 סמ
כולל משאבת סינון
J176X360
₪ 388

Jilong
בריכת שחיה 50X183X305 סמ
₪ 139

playa
ציליה לים פלאיה
L 2.30X2.10
3X3 XL
3X4 גרנד
₪ 199
₪ 239
₪ 299

Sfree
שולחן פיקניק מתקפל 180 ס"מ מסגרת אלומיניום
כולל 6 כסאות
₪ 299

playa
שולחן פלסטיק מתקפל 180 ס"מ פלאיה
₪ 189

playa
אוהל פתיחה מהירה
210x200x135
הוקלס פלאיה TM-ZP42-B
₪ 169

JBL
מקול נייד אלחוטי JBL PartyBox 710
800W - RMS
₪ 3,229

JBL
בידורית אלחוטית ניידת נטענת PARTYBOX ON-THE-GO
מקורפון אלחוטי JBL
₪ 1,080

SENSOR
בידורית ניידת Sensor S-D6 עם מיקרופון אלחוטי
₪ 495

SENSOR
בידורית 4" מיקרופון + SENSOR SK4
₪ 79

LEXUS
מיקרופון לקטוס LM100
₪ 29

קלט סרט ל-5 מטרים כולל שואי ושלט Omega 14.4W RGB 12V IP20
₪ 139

מוצרים לדוגמא להזמנה מתוך קטלוג והאתר ניתן לשלם ולהזמין גם בסניפים באשראי, בהמחאות (צ'קים) ובמזומן.

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00 בתוקף עד- 5.5.22 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מלאי מינימלי 50 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות | המחיר אינו כולל הרכבה | אין כפל הנחות ומבצעים

PAYNGO.CO.IL

☎ *5018

מֵאַרְבַּע נְנִיפּוֹת הָאָרֶץ

נ-38,000 עולים מרחבי העולם עלו ארצה מאז יום העצמאות הקודם. זהו שיא של שני עשורים בעלייה לישראל. איזו עליה ארצה הכי מיוחדת ומרגשת בעיניך?

לוב - פולין

העין של ארץ ישראל

חנה שפיגל (טוניק), תפרח

וחירייה סעדה, אשת האופה, התגוררה עם בעלה ושלושת ילדיה בטריפולי (לוב). כל ימיה היתה מתפללת לזכות לעלות אל ארץ הקודש ולחונן את עפרה. יום יום הייתה מבקשת במילותיה שלה להגשים את חלום כל הדורות ולחזות בעיניה בירושלים בתפארתה.

הימים ימי ראשית השיבה אל הארץ, ובנה עם משפחתו זכו להיות מראשוני העולים אל הארץ. כעת, כשהחלום הפך להיות מושג יותר, הפכה תקוותה של חירייה לציפייה של ממש, עיניה נשואות אל האופק ושפתיה מרחשות תפילה. והנה הגיע היום, אנייה גדולה נשלחה להביא את יהודי טריפולי דרך איטליה אל ארץ חמדת אבות,

חירייה משאירה את המאפייה הגדולה ושאר הרכוש מאחורי גבה ובאה לעלות סוף סוף אל האונייה, אך בפתח חוסם את דרכה איש צעיר, מביט בה ואומר: "גברת, תחזרי הביתה, את לא יכולה לעלות לכאן".

מה???

"יש לך דלקת בעין גברתי, את עלולה להדביק את כל יושבי האניה. תחזרי הביתה, בטח יבואו עוד כמה זמן לאסוף את מי שנשאר".

החלום, החלום בן אלפיים השנה מתנפץ לחירייה בידיים, אך היא אווזת בשבריו ואומרת: האם אין סיכוי? אין שום דרך? והוא מביט בצניניות באשה השברירית והחולמת שבעיניה דמעות ואומר באדישות: "אם תעקרי את העין החולה, נעלה אותך".

יש לי עוד סיפור על סכתא, והפעם על סכתא מן הצד השני - סכתא סוניה שתחי', פרטיונית אמיצה שבגיל שבע עשרה נאלצה להביט לאמת הנוראה בעיניים ולהתמודד עם הבלתי אפשרי: מכל משפחתה היפה לא נותר זכר, ומה הלאה?? איך חיים מעכשיו? דוד מסור מאמריקה שלח אישורי כניסה אל ארץ האפשרויות הבלתי מוגבלות, אך כשאלו הגיעו אל סכתא, לצד מכתב הבטחה לחיי נוחות נעימה, משפחתיות ועושר, קרעה אותם סכתא בלי לחשוב פעמיים.

הדוד לא התייאש, חשב שהשתבשה עליה דעתה מן הצער ושלה אשורות כניסה חדשות, אך גם הפעם קרעה סכתא את האישורים בכוז. מתחילה במסעה הבלתי אפשרי בתת תנאים ממחנה עקורים אחד למשנהו, דרך צרפת, קפריסין ועתלית...

כשאני מזכירה לסכתא את הסיפור הזה היא פוערת זוג עיניים גדולות ואומרת: נו, מה הוא חשב? לא עברתי את כל זה כדי ללכת לאמריקה... הבית היחיד שיכול להיות לי הוא כאן, בארץ ישראל. ואיך הגבורה הנפלאה הזאת, של שתי נשים רחוקות זו מזו המתמזגות להן בדמי ובליבי, הפכה את הארץ המובטחת למוכן מאליו של הוריי, שלי ושל ילדיי.

צרפת

הרבה מעבר לקרואסן, באגט ונתניה

ללי דרעי, עלי

קשה להשתחרר מסטריאוטיפים. הם עוזרים לנו לקצר את הליך החיפוש באין ספור המגירות של מוחנו. מסדרים לנו ומקטלגים לנו את האנשים בלי להפעיל יותר מדי מאמץ. הסטריאוטיפ על העולה מצרפת, כפי שהוא משתקף בפרסומות, בתוכניות הסאטירה ובכרשנות החברתיות הוא כזה: קרואסן - לא קרואסן, אני מתחננת! - נתניה, שיוף מוגזם ובאגט.

ובכן, בגיליון חגיגי זה, אני רוצה לי לספר לכם על מה שמביאים איתם עולי צרפת שמעבר לסטריאוטיפים.

1. עליה ממדינת רווחה

עולי צרפת הם היחידים המגיעים במסות ממדינה עשירה, בה מדיניות הרווחה היא מהמפותחות בעולם. לדבר הזה יש אין ספור השלכות, כלכליות וערכיות, עבור מדינת ישראל. כלכליות, כיון שהמדינה מקבלת לזרועותיה אנשים אשר רכשו השכלה מקצועית ואקדמית ברמה גבוהה מאוד בארץ מוצאם. ערכיות, כיון שעולי צרפת לא 'ברחו' משם אלא 'בחרו' בישראל. עם כל המשתמע מכך בהיבט האידיאולוגי והציוני. ויקטור פרנקל הגה את האמרה הידועה: "מי שיש לו 'למה' חזק יידע להתמודד עם כל 'איך'". ובכן, לעולי צרפת יש 'למה' מאוד חזק. הם בחרו לחיות פה כיון שהבחירה בציון היא עבורם הגשמת חלום. הם נמנים עם אלו אשר רואים במדינה נס ולא עטו את מעטה הצניעות כלפי המדינה.

2. גאוה ספרדית

בפעם הראשונה בה שמעתי שבמדינת ישראל, להיות ספרדי - את המילה 'מזרחי' לא הכרתי עד אז - אינו סמל להצלחה כבירה ולהשתייכות לאליטה, נפלתי מהכיסא.

נולדתי בפרז' בה, בשדרות השאנן-אליזה היוקרתיות, וברובעים העשירים של עיר האורות, ניתן לראות בכל פינה את השלטים הזהובים המבשרים על הימצאות משרד עורכי-דין מצליח, חברת פרסום משגשגת, קליניקה יוקרתית. על חלק ניכר מהם תמצאו שמות כמו בוזגלו, חביב, אביטכול ואוחנונה.

הרוב הגדול של יהודי צרפת כיום הם ממוצא צפון אפריקאי. הם הגיעו בשנות השישים מאלג'יר, תוניס ומרוקו ומאוד מהר, כבשו שם את כל הפסגות התרבותיות, כלכליות, מדעיות, אינטלקטואליות. תפתחו ערוץ צרפתי רנדומלי בפייס-טיים והסיכוי שלא תמצאו על המרקע יהודי ספרדי שואף לאפס.

הם עשו מהפכה. לא נראה לי שיש עוד מקום בעולם, חוץ מישראל, שבו מהגרים לאחר מלחמת העולם השנייה שינו כל כך את פניה של המדינה שקלטה אותם.

את הגאוה הזאת הם מביאים איתם לארץ. מבחינתם, מוצאם הספרדי הוא משהו שהם נושאים בגאווה אדירה כיון שהם חוו על בשרם שהוא לא מהווה שום מחסום להצלחה.

3. שילוב בין מזרח למערב

לעולי צרפת יש, כאמור, מורשת ספרדית עמוקה מאוד. יחד עם זאת, הם גם גדלו במדינה מערבית. השילוב המוצלח הזה בין מזרח למערב, ההרמוניה אותה הם מגלים מעצם היותם, היא ברכה גדולה למדינה שלנו, השוכנת בלב המזרח התיכון אך יחד עם זאת, בעלת מאפיינים מערביים מובהקים.

יכולתי להמשיך עוד ולספר על המורשת האינטלקטואלית המרשימה, על המסורת של דיון פוליטי, ובעיקר על כך שעולי צרפת, יחד עם העולים המגיעים מארבע קצוות תבל, מהווים תזכורת תמידית לנס קיבוץ הגלויות המופלא אותו אנו חווים. אבל קצרה היריעה.

קנדה

עליה מתוך בחירה

דן אילוז, ירושלים

החיים טובים בקנדה. כן, גם ליהודים. כשגדלתי כנער בקנדה, בחיים לא הרגשתי מאויים. בחיים לא הרגשתי אנטישמיות. ובכל זאת, בגיל 23, החלטתי לעזוב את כל מה שהכרתי ולעלות לארץ. עזבתי קריירה מובטחת במשרדי עורכי הדין הגדולים בניו יורק, ובמקום לבכוש חליפות עורכי דין עליתי על מדי זית והתגייסתי לצה"ל.

הסיבה הייתה פשוטה - כל חיי רציתי להיות חלק ממשהו גדול. ראיתי בעבר את התנועות הגדולות שהיו - כמו התנועה לשחרור יהודי רוסיה, התנועה לשוויון זכויות של מרטין לותר קינג, ועוד. שמחתי שהמאבקים האלו הצליחו אך קינאתי קצת בדורות הקודמים שהיה להם על מה להיאבק. עד שיום אחד שמתי לב שהתנועה הכי משמעותית בהיסטוריה מתרחשת דווקא נגד עינינו.

שיבת ציון - הנס הגדול ביותר שהכיר האנושות כולה - קורה לנגד עינינו. החלטתי שאני צריך להיות חלק מהנס הגדול הזה. לא רציתי להיות בין אלו שחיו בתקופת התנ"ך, אלא להיות בין אלו שנכחו בתוכו. והפרקים הבאים של התנ"ך, הבנתי, נכתבים כאן, בארץ ישראל. כך בגיל 23 עזבתי הכל, ובאתי לארץ. אבל הסיפור שלי הוא לא רק סיפור של אדם אחד.

הסיפור שלי הוא סיפור של אלפי עולים ועולות שעלו ועדיין עולים לארץ מארצות צפון אמריקה, שעוברים תפקידים בכירים, משרות נחשקות, וגם סביבה מוכרת, כדי להתחיל הכל מחדש כשהעיקר הוא להיות חלק ממדינת ישראל ולבנות כאן את חיינו. הדרך שלנו בארץ מתלונן הרבה על יוקר המחיה, על מחיר המילקי והדירות, ומשווה את עצמו הרבה לחו"ל. חלקם אפילו קראו לפני כמה שנים לרדת לברלין בירידה מאורגנת - משהו שמצמרר להיזכר בו כמה ימים אחרי יום השואה.

הדאגה ליוקר המחיה מוצדקת לחלוטין. חלק נכבד מהפעילות הפוליטית שלי מתמקד בקידום רפורמות שיוורדו מהעול שיש על האזרח הישראלי דרך הורדת מכסות, הגברת התחרות, והפיכת ישראל למקום שקל יותר לחיות בו. אבל לצד התלונות המוצדקות על המצב הקיים, באים העולים מארצות צפון אמריקה עם היותורים שהם עשו כדי לעלות לארץ מתוך בחירה, ולא מתוך אילוץ, כדי להזכיר לנו את העיקר: כן, איכות החיים זה חשוב. אבל אל לנו לשכוח שעצם החיים בארץ ישראל הם מתנה שעלינו להוקיר ולטפח.

קודם נכיר בעובדה שאין אנחנו מספיקים להודות לפניך ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו, על אחת מאלף אלפי אלפים וריבי רבבות פעמים הטובות, ניסים ונפלאות שעשית עם אבותינו ועמנו. ולאחר מכן ניאבק כדי להביא למצב עוד יותר טוב.

וּקְבַצְנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע פְּנֵי הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ

איזו עליה ארצה הני מיוחדת ומרגשת בעיניך?

אתיופיה

חזרנו הביתה אחרי 2500 שנה

בתיא שמואלי

להאשים אותנו שאנחנו אחראים למותם של קרובי משפחותיהם, כי באזור הצפון של אתיופיה הייתה אנטישמיות קשה כלפי היהודים, ביו אותם, רדפו אותם, והם האמינו גם שליהודים יש כוחות של עין הרע שהורגת אנשים, לכן אבי ועוד 74 משפחות יהודים חיו בסתר.

אבא שלי הבינ מהר מאוד שהוא חייב להציל את משפחתו לפני שיקרה אסון, והוא נאלץ להגיע למסקנה שלא יוכל לחכות לאחיות שלי. יום אחרי נשמעו דפיקות בדלת, אבי נגש אל הדלת ובשער עמדו שני אנשים מהסוכנות היהודית, הם אמרו לו שהדרך לירושלים פתוחה. אבי נפל על הרצפה, הוא בכה, זאת הייתה הפעם הראשונה שראיתי אותו בוכה. הוא אמר לנו: ילדים, הולכים לירושלים, לבית האמיתי שלנו. התחלנו בהכנות. לילה לפני שהיינו צריכים לעזוב, הגיע אלינו השכן הנוצרי שלנו, איש טוב, ואמר לנו: אתם חייבים לצאת עכשיו, לפנות בוקר מתכננים לרצוח אתכם, כי הם בטוחים שאתם אלה שהרגתם את המשפחות שלהם על ידי הכוחות שלכם, הזמנתי רכב, תצאו עכשיו. כך באמצע הלילה עזבנו את העיר, ללא פרידה. אבי הספיק למכור את הבית, ויצאנו למסע של כמה שבועות לעיר הבירה של אתיופיה אדיס אבבה, ושם קיבלו את פנינו אנשי הסוכנות היהודית ועוד ארגונים, פגשנו עוד קרובים, שאבי לא ראה אותם שנים, הם רק נפלו זה על צווארו של זה, הם בכו ובכו, והשיחות נמשכו בלילות.

במבצע מיוחד מדינת ישראל הטיסה אותנו דרך איטליה ומשם לירושלים לארץ האבות. הארץ עטפה אותנו בכל כך הרבה אהבה. היינו באתר קרוואנים בפוריה, כמה שבועות אחר כך הילדים נשלחו ללמוד בפנימיה חקלאית, זכינו במורות חיילות מדהימות, שרון ויעל, השנה הראשונה הייתה פשוט חלום, מדריכים נהדרים. זכינו שהייתה לנו נחיתה רכה. הקהילה שלי עוברת מסע ארוך גם בבית, אך אנחנו הדור הצעיר חדורי מוטיבציה, ואני מלאה הודיה לבורא עולם, לכל האנשים הטובים שסייעו לנו בצמתים השונים, לבחור כל יום מחדש לראות את הטוב. פעם אני זוכרת שכעסתי על איזה מקרה שקרה, באתי הביתה נסערת, ואמרתי משהו לא נחמד על המדינה, אבי מיד עצר אותי ואמר לי לעולם לא להוציא דיבה רעה על הארץ הזו. יש אנשים שהתבלבלו, הם עצמם אולי לא יודעים מי הם, מה זה להיות יהודי, איך צריך להתנהג, אבל הארץ שלנו, הארץ המבורכת, תראי איך היא מחבקת, תראי מסביב איך הכל נסים גלויים. זה היה אחד השיעורים המשמעותיים בחיים שלי, לבחור לראות את הטוב, לא לקחת כמובן מאליו שאנחנו חזרנו הביתה אחרי 2,500 שנה.

כל עלייה זה יציאת מצרים, כל עלייה היא מרגשת מאוד מאוד, לראות כמו עינינו איך ההבטחה של הקדוש ברוך הוא לאבותינו הקדושים "לזרעך אתן את הארץ הזאת" מתקיימת גם אחרי החורבן של הבית הראשון והשני.

עברו עלינו גלויות קשות, אך ה' יתברך לא נתן את פירות הארץ הזו לאף אחד, כשממה עמדה הארץ וחיכתה שילדיה יחזרו הביתה, ומי לא היה פה, אומות גדולות, הרומאים, היוונים, הטורקים, הבריטים ועוד.. הם באו והלכו ולא יכלו להכות כאן שורש כי הארץ הובטחה מהקדוש ברוך הוא לעם ישראל.

עבורי פסח הוא יום עוצמתי במיוחד כמו אצל הרבה מאוד יהודים. במילים "בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו "כאילו" יצא ממצרים", אני מתרגשת במיוחד ונחנקת מדמעות, אצלי אין כאילו, אני ממש מרגישה איך ה' הציל אותנו מאתיופיה. אני יודעת שאם עוד דור אחד היו נשארים באתיופיה לא בטוחה כמה מאתנו היו שורדים. המשפחה שלי חיה בסתר יחד עם כ-75 משפחות יהודיות חיו בצפון אתיופיה בעיר בהר דר. היו המון פעילויות בלילה, כל מיני חוקים, איסורים, לחשופים, הרבה סודות ומסתוריות בחיים שלנו כילדים, אנשים מהכפרים היו באים אלינו בלילה, לא שאלנו הרבה שאלות, בתרבות האתיופית ההורים מדברים אתך גם במבטים.

אבי היה בן 80 כשהנס הזה התרחש, עמדה לפרוץ מלחמה בין המורדים לשליט הדיקטטורי מנגסטו שהיה אדם אכזרי, לא רק כלפי היהודים. הוא זיהה את המצב, ועשה עסקה עם מדינת ישראל שהוא ישחרר את היהודים תמורת 31 מיליון דולר, יצחק שמיר ז"ל לא רצה להחמיץ את ההזדמנות לחלץ את יהודי אתיופיה, יחד עם ארגונים יהודים בעיקר מארצות הבית שפעלו כדי שהיהודים האתיופים יגיעו ארצה. היה מסע ארוך וקשה. יהודי ארצות הברית הקימו מחנות סיוע באתיופיה, וברגע האמת כשבאה ההזדמנות לחלץ את יהודי אתיופיה הם גייסו את הכסף לשלם לשלטון האתיופי, כדי להביאנו ארצה.

אחותי הבכורה הצליחה לעלות לארץ במבצע שלמה במאי 1991, אבל אבי לא רצה לעזוב בלי שתי הבנות הנוספות, כך שהחמצנו את המבצע. התחילה המלחמה הנוראה, לא היה איפה להסתתר, מטוסי קרב חגו מעלינו, פצצות, ימים קשים, אמי החביאה אותנו במטבח, חיילים רבים נהרגו, אני זוכרת את ריח של הגופות עד היום. המלחמה הסתיימה, המורדים ניצחו, השלטון האתיופי ברח, ולאט לאט בעיר שגדלנו גילו שאנחנו יהודים, חלקם התחילו

מחאת הקו האדום

איילת, מכירת הנגב בחוק החשמל זה בזכותך!

חזקי
ואמצי

עבאס בעד ממשלת האחדות!

הרב שמואל נחשושן - רב מושב 'תקומה' ורב משיב באגף קדושת החיים, מכון פועיה

איך לעבור את הגשר יותר בקלות...?

בפרשתנו, הכהנים מצויים שלא להיטמא למתים, ובנוסף מצווה אותם התורה (ויקרא כ"א, ה'): 'לא יקרחו קרחה בראשם'. רש"י מביא את דברי חז"ל, שפסוק זה אינו כפשוטו, שאסור לכהנים לעשות קרחת, אלא הפסוק מתייחס למת, אסור לעשות קרחת (כסימן אבל) בגלל מוות של אדם.

איסור עשיית קרחת בעקבות מותו של אדם אינו מיוחד דווקא לכהנים, והתורה חוזרת עליו בפרשת ראה ומצווה את כל עם ישראל "בנים אתם לה' אלוקיכם לא תשימו קרחה בין עיניכם למת" (דברים י"ד, א').

מדוע? האם אסור להצטער על מותו של אדם?

הרמב"ן (דברים י"ד, א') מבאר, שוודאי שאין איסור להצטער על המת, יש הלכות אבלות מפורטות המבטאים צער על המת. אלא, שהתורה אסרה להצטער על המת יתר על המידה (מועד קטן כ"ז:). עשיית קרחת בעקבות מותו של אדם, מבטאת צער גדול, עד כדי איבוד עשתונות, ואת זה אסרה התורה. איסור זה מבטא את האמונה שישנם חיים לאחר המוות, ושאלו מאמינים שמותו של אדם הוא רצונו של הבורא יתברך, בין אם נפטר בגיל מופלג, ובין אם נפטר אפילו בנעורו.

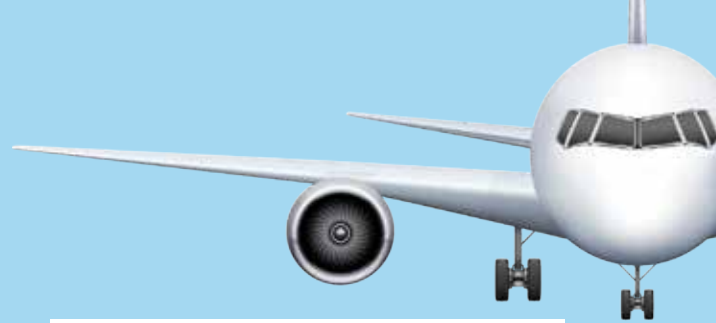
המעבר בין העולמות, פרידה מקרוב יקר שהלך מן העולם - אינה קלה לאף אחד. הצער והכאב הוא טבעי ואמיתי, אך האמונה שהכול הוא רצון הבורא, והידיעה שהנשמה מתעלה אל תחת כסא הכבוד - עוזרת להתמודד עם הכאב.

במוקד 'קדושת-החיים' של מכון פועיה אנו נפגשים, פעמים רבות, עם משפחות המתייסרות ומתחבטות בשאלה הקשה של המשך טיפול בהורים או הימנעות מהמשך טיפול. "האם אני זה שאגרום לקרוב משפחתי למות?", "האם עשיתי הכל למענו?", "האם לתת לו להמשיך לסבול או שאולי טוב מותי מחייו?". שאלות אלו מורכבות ביותר ומגיעות אלינו כמעשים שבכל יום.

כאנשים מאמינים, אנו יודעים שאנו רק עושים את ההשתדלות, אך בסוף הקוצב חיים לכל חי הוא יקבע האם יחיה או ימות והאם הטיפול יעזור או לא.

הגישות לטיפול בחולה מבוגר או חולה הסובל ממחלות חשוכות מרפא - רבות ומגוונות, אך הידיעה שמה שיעשה האדם הוא על פי ההלכה, לפי פסקים והנחיות המתקבלים מרב המכיר את המקרה הספציפי - עוזרת מאוד להיות עם ההורה או קרוב המשפחה בשעת מעבר הגשר שבין העולמות. אנו משתדלים לסייע למשפחות 'לעבור את הגשר'.

מתוך אמונה בהישארות הנפש ובחיי העולם הבא, קל יותר להתמודד עם ההחלטה על הטיפול בחולה או ההימנעות מהטיפול, ואנו משתדלים לפעול לפי דרכה של תורה הרואה ערך בחיים, אך גם בהמשכיות החיים הנצחיים בעולם הנצח.

אוקראינה

חניון העירייה שהפך לסופר ענק

מנחם גנדל, נוף הגליל

לפני כחודשיים, עם תחילת הפלישה הרוסית לאוקראינה, פתחה העיר את שעריה בפני העולים הרבים שהגיעו. העלייה הזו לא דומה לשום דבר שהכרנו קודם - יהיה נכון יותר להגדיר את העלייה הזו כ'בריחה'. משפחות שלמות שהגיעו עם תיקים בודדים לאחר ימים או שבועות של טלטולים בדרכים. הם סיפרו לנו איך בהחלטה של רגע הם ארוזו כמה דברים ויצאו לעבר הגבול, איך במשך כמה ימים שהו במחנות מעבר בפולין או מולדובה, ורק בעזרתם של ארגונים פרטיים הם זכו למקום לאכול ולישון.

זה לפגוש אמהות וילדים שלמרות כל המסע המפרך שעברו רק מבקשים ומתפללים שאבא/הבעל שנשאר מאחור באוקראינה יחיה. שום דבר לא הכין אותנו למראות ולסיפורים האלו.

יש דברים שקשה לתאר כמו הדלקת נרות של סבתא, כלה ונכדה שהתאחדו שעתים לפני שבת במלון אליו הגיעו בניסים גדולים. אמא שנחתה ביום ראשון בלילה ומבקשת להגיע למחרת לבית הכנסת לקרוא שם לתניוקת שנולדה חודש לפני, רגע לפני שברחה משם. סעודת פורים עם עשרות עולים טריים שחוגגים את הנס הפרטי שלהם.

לראות את המשפחות נכנסות לחניון העירייה שהוסב לסופר ענק עם מחלקות ביגוד, משחקים, כלי בית וכל מה שצריך וממלאות את העגלות עם חיך גדול שיש מי שדואג להם.

פתחנו עבור ילדי העולים החדשים כיתות לימוד, מעל מאה ושלושים משפחות כבר שכרו דירות בנוף הגליל, חלק מהאנשים התחילו לעבוד וחלקם מתחילים לימודי עברית באולפן.

עם כל הכאב על האסון הנוראי שמתרחש באוקראינה, אנחנו זוכים ממש לראות מולנו את התחלת קיבוץ הגלויות מתרחש כאשר אלפי יהודים מתקבצים ובאים לארץ ישראל, לא מעט בזכות שיתוף הפעולה המדהים בין שלוחי חב"ד בארץ לשלוחים באוקראינה שבזכותו ניצלו אלפי יהודים והגיעו למקום מבטחים.

הגל לא נגמר והגיע הזמן שממשלת ישראל תתעורר ותתגייס להבאת יהודי אוקראינה לארץ בצורה הטובה ביותר. בינתיים יש ארגונים פרטיים שהתגייסו למערכה וממלאים את הוואקום שנוצר.

בהרצוג קורסי האנגלית בחינם

יזם
היכרות
ט"ז אייר
17.5

אבל יש סיבות טובות יותר
לבחור דווקא בהרצוג

לומדים חינוך במכללת הרצוג ונהנים מכל הפלוסים

יחס אישי וליזוי אקדמי

לכול אורך שנות התואר

תוכניות להעצמה אישית

גם בשביל הנשמה

תעודות מקצועיות במגוון תחומים

הרכבת אפשרויות תעסוקה

תואר בהרצוג
הרבה יותר מתואר

המשך ישיר לתואר שני

בחמש שנים בלבד

תוכניות הכשרה ייחודיות

התנסות מעשית נעשירה

מלגות ייחודיות

עד 28,000 ש"ח בשנה*

חוגי הלימוד בתואר הראשון: חינוך מיוחד | לשון עברית | אנגלית | ספחת | גאוגרפיה | אורחות | מתמטיקה | תושביע | מדעי המחשב | מדעי הטבע | היסטוריה | לימודי אי" | תקשורת | תנ"ך | מחשבת ישראל
חוגי הלימוד בתואר השני: חינוך מיוחד | מתמטיקה | תושביע | תנ"ך | מחשבת ישראל | ניהול וארגון מערכות חינוך

לפרטים ולהרשמה חייגו: 02-9937337 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il
שנה ראשונה חינם, מלגות ש"ל ומלגות קיום* | מערך הסעות בפריסה ארצית | אפשרות לתואר ראשון ושני, בחמש שנים בלבד
*ע"פ תנאי הזכאות

הר הטוב הזה

שני יהודים שהופיעו
באמצע סדר בוקר,
שינו את חייו של הרב
אלישמע כהן לתמיד
< טבילה בלי מקווה,
פלטה בלי חשמל,
ולימוד בסגנון רשב"י
במערה > התנכלויות
ומחסומים וקשיים
לוגיסטיים, נמסים מול
תורה גדולה > הרצח
של יהודה דימנטמן
הי"ד אמנם הוא מכה
קשה, אבל דווקא
ממנה מגיעה צמיחה
חדשה > "ואומר לך
בדמיך חיי"
שיחה עם הרב אלישמע
כהן - ראש ישיבת
חומש

בניה זית

מקווה ישראל ה'

"בגלל שבחומש אין חשמל ומים זורמים, בכל פעם שהתארגנו לעלייה לחומש לשבת, העמסנו על הרכב בשבי שומרון כמות של ג'ריקנים שתספיק לכל השבת" נזכר הרב אלישמע כהן, ראש ישיבת חומש, בספור אופייני מהשנים האחרונות, "יחד עם ציוד להקמת עירוב, פלטות שטח מאולתרות, ארגזי סידורים ועוד, היינו יוצאים בכל פעם לשבת שטח כזאת. לצער הלב, ימי שישי הללו היו מועדים במיוחד לפורענות. הרבה פעמים רדפו אחרינו במטרה להרוס את האוהלים והעירוב ולחבל בשאר הציוד. פעם אחת הספקנו אמנם לפרוק את הג'ריקנים, אבל מיד נאלצנו לברוח ולהסתתר במערות שסביב חומש, בגלל כוחות צבא שהגיעו לתפוס אותנו. מתוך נקמנות גרידא, הם החליטו לשפוך את כל המים שהבאנו לשבת. בלי ידיעתם, שפכו החיילים את כל המים על אחד מבחורי הישיבה שהסתתר בין השיחים... אותו בחור אמר בחיוך שבחומש אולי אין מקווה, אבל הוא זכה לכבוד שבת ב'טבילה' מהודרת!"

הרב אלישמע כהן (48) עומד בראשות ישיבת חומש מאז הקמתה. אין מתקיימת ישיבה ביישוב תרב, ללא מים זורמים וחשמל, ועם אירועים ביטחוניים בעלייה ובירידה, ורדיפה מצד כוחות הביטחון גם כשכבר נמצאים על ההר? התשובה של הרב אלישמע פשוטה מאוד:

"נס! ללא ספק, העובדה שיש כיום בישיבת חומש חמישים תלמידים כן ירבו, עם אברכים וצוות ר"מים נפלא, היא נס גדול. כמות תלמידים כזאת בחומש, היא נס יותר גדול מאשר 1,000 תלמידים בכל ישיבה אחרת."

בניגוד למחשבות הייאוש שאחזו ברכים וטובים בהתיישבות בעקבות הגירוש הנורא בקיץ תשס"ה, הרב אלישמע קשור לרוח אחרת לחלוטין. כבר 17 שנה שהוא פועל במסירות גדולה, יחד עם קבוצה ממתיישבי חומש, להחזיק נוכחות יהודית ולהשמיע קול תורה בהר הטוב הזה.

פחות מחודש אחרי הגירוש, בעוד המגורשים מנסים לעכל את הטראומה שעברה עליהם, הגיע יהודי בשם צבי יהודה לוי אל חבורת המגורשים שישבה בשבי-שומרון, והציע להם לעלות בחזרה לחומש. למרות כל האמירות בימי הגירוש: "לא נשכח ולא נסלח" "נשבענו לחזור" ועוד, היה קשה להבין שבעצם ישנה אפשרות מעשית לחזור ליישובי צפון השומרון. לעומת חבל קטיף, שעבר לשלטון של יריים זרות, צפון השומרון נשאר בשליטה ישראלית מלאה. בסופו של דבר, חבורת המתיישבים התנערה מעפר, הקימה את "מטה חומש תחילה", ועוד לפני חודש אלול של אותה שנה התחילה לזיום עליות מחודשות להר, מתוך שאיפה לחדש את הנוכחות היהודית במקום.

"באותו חודש אלול של אחרי הגירוש, עברתי ללמד בישיבה הגבוהה בקדומים" משחזר הרב אלישמע את תחילת הדרך. "אמנם הצטרפנו לכמה מהעליות של מתיישבי חומש, אבל לא חלמתי בכלל על הקמת ישיבה". הרב אלישמע התחיל את דרכו בעולם התורה כתלמיד בישיבת מרכז הרב, וכבר אז היה מחובר לרוח הגדולה של פעילות בהתיישבות, כשותף

לחבורה שניסתה להקים ישיבה בבית הכנסת ביריחו - העיר שעמדה אז על הכוונת של מייצרי הסכמי אוסלו האומללים. לאחר נישואיו התחיל ללמד בישיבה הקטנה 'מורשה' בקרית משה, כשבמקביל עבר הזוג הצעיר להתיישב כמשפחה הראשונה ביישוב חרשה. אחרי תקופה עבר ללמד בישיבת 'ניר' בקרית ארבע: "זכיתי לעבוד במחיצת הגר"ד ליאור שליט"א והרב ולדמן זצ"ל. הייתה לי זכות לשמש אותם, ולקבל קפיצה מאוד משמעותית בבניין האישי שלי". אחרי שנתיים על ציר חרשה-קרית ארבע, שינה את כיוון הנסיעה מחרשה לכיוון ישיבת קדומים, ומשם הדרך לחומש כבר הייתה קצרה.

"אחרי ימים ספורים בישיבה בקדומים קראו לי באמצע סדר בוקר - יש בחוץ שני יהודים שרוצים לדבר איתך! אלה היו שניים מראשי ההתיישבות בשומרון - בני קצובר והרב גדי בן זמרה, שביקשו ממני להקים את ישיבת חומש. אחרי התייעצות עם שניים מרבתי המובהקים - הרב יהושע רוזן זצ"ל, שדחף ועודד אותי ללכת על המשימה הזאת, והרב יצחק בן שחר יבדל"א שהסכים לשחרר אותי מהמחויבות לישיבת קדומים, הלכתי להקים ישיבה."

ישיבה בהתחדשות

אם בכל מקום אחר, ישיבות נקלעות לקשיים ניהוליים או חינוכיים, הרי שבחומש האתגר גדול לאין ערוך: "הקושי הראשון היה גיוס

פתאום, ברגע אחד הוא עצר, הסתכל לי על הפנים ואמר לי: 'אני רואה עליך שאתה כל כך כועס, ואתה ממש מסוגל להתקיף מישהו'. קצת נבהלתי ממנו, כי לא ידעתי מה הוא רואה עלי ובעצם מה הוא בא לומר לי. אחר כך הוא הרגיע אותי ואמר לי שאני כועס בצדק. הכעס באמת מגיע להם. אבל הוא הוסיף והזהיר אותי: 'אם לא תהיה בשלווה וישוב הדעת - לא תצליח לשרוד שם. אתה צריך להיות עם המון רוגע ונחת.'

ממש למעלה מגדר הטבע. אין שום היגיון אנושי בדבקות הזאת. באותה תקופה גם השקיע מאוד בישיבה יהודי חשוב - הרב ינון אילני שליט"א, שהיה מגיע במיוחד מערד (!) כדי ללמד כאן. הוא היה מגיע ביום ראשון, ישן כל השבוע בשבי שומרון, וחוזר הביתה רק בחמישי בלילה. בעזרתו, ובתמיכת תלמידי החכמים הגדולים שמלווים אותנו, הצלחנו גם לפתוח שיעור א'. ברוך ה', מאז אותו זמן אלול הצטרפו עוד ועוד בחורים, ויש כאן חברה שכל גידולם התורני הוא בבית המדרש הפלאי הזה. יש כאן כאלה שסיימו לימודי רבנות, ויש כאלה שכבר עשר שנים ויותר לומדים גמרא בעיון רציני, והישיבה כל הזמן גדלה והולכת".

הרב הזכיר קודם התוועדות אצל הרב גינזבורג. האם בישיבה מעבר ללימוד של העיון והלכה יש לימודי חסידות ואמונה?

"בישיבה בחומש אנחנו מאמינים ומרגישים את כוח האחדות שארץ ישראל מעניקה לנו", מסביר הרב אלישמע, ותולה שוב את כל גדלות הרוח בסגולה של המקום. "הרב חרל"פ כתב שכחלק מהישיבה לארץ, מתחדש גם חיבור בין גדולי ישראל ובין התורות השונות שהתפתחו בגלות ונראו במשך שנים כנפרדות אחת מהשניה. החיבור בית בתי המדרש של הבעש"ט והגר"א מאיר במיוחד אצלנו בחומש, יחד עם החיבור

העמוק לארץ. התחושה היא שהחיבור הוא אמיתי מאוד ולא מלאכותי. יש לישיבה חיבור משמעותי עם תלמידי חכמים ממרכז, ובמקביל גם לרב יצחק גינזבורג. קשה לומר שהישיבה שייכת לזרם מסוים. המקום גורם תחושת שייכות לכל עם ישראל באופן חי, לא רק אווירה כללית כזאת שמרחפת באטמוספירה. במשך הרבה שנים אני בקשר הדוק עם הרב גינזבורג - אני מתייעץ איתו בהרבה דברים, ואנחנו הולכים אליו להתוועדויות. בנוסף אנחנו זוכים לקשר חזק גם עם הרב טאו ובית המדרש שלו. הנעימות של אוויר ארץ ישראל ששורה פה נותנת כוח לדלג מעל הרבה חילוקים שבין הצדיקים, וליהנות מהתורה הגדולה שלהם, שהיא הרבה מעבר לדקויות הללו.

"מובן שיש בישיבה שיעורים באמונה וחסידות" ממשיך הרב אלישמע, "מגיעים אלינו הרבה רבנים ששמחים לתמוך ולתת שיעורים כאן. אנחנו זוכים לשיעורים מהרב יעקב אריאל, הרב אריה שטרן והרב יצחק בן שחר שמרבה להגיע. כחלק מהצוות יש לנו את הרב יהודה דויטש, הרב גדי בן זמרה ועוד. הרב דודקביץ' שמגיע להתוועד לפעמים, הרב אהרל"ה הראל שמאוד מחובר למקום ועוד ועוד. באמת כולם מרגישים מחוברים ושמחים עם הישיבה ועם המקום."

כששומעים תיאור כזה של הישיבה, נשמע כאילו הלימודים מתנהלים על מי מנוחות... אתם באמת מצליחים ללמוד כמו שצריך כשיש כל כך הרבה בעיות מסביב?

התלמידים" מתאר הרב אלישמע את ימי הראשית. "בתחילת אלול עוד החר היה מלא בנוער שלא חזרו עדיין למוסדות הלימודים, אבל היה ברור שתוך זמן קצר הם ייעלמו מהשטח, ואי אפשר לבנות עליהם לטובת ישיבה. התחלתי לנדוד בין ישיבות, אבל אף אחד לא שיתף פעולה, פרט לאחד הר"מים בישיבת ההסדר בקרני שומרון. הוא הבטיח לי שיסדר לי בכל יום שתי זוגות של חברות שיעלו איתי לחומש, ובאמת כך קמה הישיבה. הייתי יוצא כל יום מהבית בחרשה, עובר בקרני שומרון ואוסף ארבעה בחורים, ומשם עולה לחומש".

"באותה תקופה הישיבה נקראה ישיבת חומש המתחדשת" מוסיף הרב אלישמע בחיוך, "ובאמת היינו בהתחדשות מתמדת. יום הלימודים בישיבה התחלק לשניים - בחלק השני אמנם למדנו, אבל בראשון הייתי עסוק בהסברה לתלמידים שהגיעו באותו יום בפעם הראשונה, למה בעצם באנו לשבת ללימוד דווקא כאן על אדמת הטרשים, ומתחת כיפת השמים".

ברכב הפרטי של הרב אלישמע היה צריך להכניס גם את שאר הציוד - אוכל ושתייה וספרים ללימוד: "למדנו אז מסכת סוכה, אבל במקום גמרות השתמשנו בחוברות קטנות, שהיו מורכבות מהדפסה של כמה דפים בודדים - רק פרק שני, שאותו למדנו אז. הצורך

להחזיק את המקום יצר מצב שלא יכולתי להרשות לעצמי לצאת לבין הזמנים, כך שגם בימים שאחרי יום כיפור, ואפילו בחול המועד וסוכות, המשכתי בניסיעה יומיומית לחומש".

במקביל למשימת הלימוד עסק הרב אלישמע בגיוס תלמידים נוסף, עד שלזמן חורף התקבצה חבורה קבועה יותר לישיבה, ולכבוד השמיטה שחלה אז, למדו מסכת שביעית בירושלמי: "הייתה חוויה מאוד משמעותית של שילוב לימוד על קדושת הארץ והמצוות התלויות בה, יחד עם יישוב הארץ בפועל". החבורה הראשונה החזיקה מעמד שלוש שנים, עד שהחברה התחילו להתחתן או להתגייס, וכשנתרו שניים-שלושה תלמידים הרב אלישמע היה צריך לצאת מחדש לגיוס תלמידים. אחרי חיפושים, התקבצה חבורה משמעותית ויציבה יותר של בחורים מיישיבת בית אל ומרכז הרב: "לקחתי אותם לשיחת חיזוק אצל הרב ליאור, ואחר כך להתוועדות ארוכה אצל הרב גינזבורג. שניהם חיזקו ועודדו את בני החבורה, וככה יצאנו לדרך חדשה כשהחברה באו בראש של 'להיות כאן בזמן אלול'.

"האמת היא" ממשיך הרב אלישמע, "שגם אני חשבתי בשנה הראשונה שאני בא רק לאלול... אז אמנם מחשבות, אבל עצת ה' מוליכה אותנו, ויש משהו במקום הזה שמושך את האנשים להידיבק בו בכוח גדול, ולהתרומם ולגדול בתורה דווקא כאן. בעיניי, כוח המשיכה הזה, שמרכז בו בכמות גבוהה 'אווירא דארץ ישראל', הוא

רואים עליך!

כוחות הצבא לא הסתפקו במהלך השנים רק במשחקי חתול ועכבר, אלא גם עסקו כאמור בהרס של ציוד ומבנים מאולתרים שניסו הבחורים להקים מפעם לפעם, וכמובן גם עצרו את החברה והרב אלישמע בראשם.

אתם לא משתגעים מההרס והמעצרים - ובכלל, מהיחס העוין של הצבא והמשטרה?

"בהחלט יש קושי נפשי גדול להיות נרדף כל הזמן, ועוד על ידי המדינה שלך" עונה הרב אלישמע, וחושף את הכוחות שמחזיקים אותו כל השנים. "כשהיינו רק בתחילת הדרך, זכיתי לפגוש בחתונה של חבר את הצדיק המקובל הרב ליאון לוי זצ"א. סיפרתי לו על מה שקורה בחומש, והוא בירך אותי מאוד על כל העניין. אלא שפתאום, ברגע אחד הוא עצר, הסתכל לי על הפנים ואמר לי: 'אני רואה עליך שאתה כל כך כועס, ואתה ממש מסוגל להתקיף מישהו'. קצת נבהלתי ממנו, כי לא ידעתי מה הוא רואה עלי ובצעם מה הוא בא לומר לי. אחר כך הוא הרגיע אותי ואמר לי שאני כועס בצדק. הכעס באמת מגיע להם. אבל הוא הוסיף והזהיר אותי: 'אם לא תהיה בשלווה וישוב הדעת - לא תצליח לשרוד שם. אתה צריך להיות עם המון רוגע ונחת'. זאת עבודה לא קלה, אבל האמירה שלו הולכת איתי כל השנים. אנחנו מנסים לחשוב על המטרה האמיתית, ומתוך כך להתאזר בסבלנות ארוכת שנים."

"הסבלנות וההתמדה הם הכלים העיקריים לניצחון" מסביר הרב אלישמע, "מבחינה חוקית העלייה לחומש לא ממש אסורה (על פי החלטת בית המשפט משנת 2007 - ב.ז.1), כך שהמעצרים מסתיימים בעיקר בהרחקה לתקופה מוגבלת. המסר העיקרי שלנו לכוחות שנגדנו הוא, שגם אם תורידו אותנו היום - מחר אנחנו שוב כאן."

"באחת הפעמים שעצרו אותי, יחד עם עוד שניים-שלושה בחורים, לקחו אותי למשטרת קדום, וכמובן חקירה ואזהרה וכו'. הבעיה מבחינתי הייתה, שהחרימו לי את הנשק האישי בתחילת המעצר, וסירבו להחזיר לי אותו. בכל זאת, כשעמדתי ללכת ככה הביתה, אחד ממפקדי התחנה אמר לשוטרים להחזיר לי את הנשק. הוא אמר לחוקר כך: 'הרי שנינו יודעים שמחר בבוקר הוא שוב יהיה על ההר, אז לפחות שתהיה לו דרך לאבטח את עצמו...'"

ללמד את הרב ליאון

השהייה בחומש משתנה מתקופה לתקופה. כיום יש יותר אפשרות של ציוד על ההר, אבל לא תמיד היא הייתה קיימת: "בכל יום היינו צריכים להעלות על ג'יפ כסאות ושולחנות, גמרות עם ראשונים ואחרונים, ספרי חסידות ועוד. המנהל של הישיבה התבטא פעם שבכל יום הוא צריך לארגן הפגנה קטנה" ממשיך הרב אלישמע בסיפור הקשיים. "כמובן ששבתות היו האתגר הכי גדול. היה צריך לארגן כל

"בוודאי שיש קשיים גדולים פיזיים, שנובעים מהבעיה העקרונית. זה לא סוד שחומש הוא מקום שלצערנו הרב, מדינת ישראל גרעה את חלקו מגבולותיה בחוק המרושע של ההתנתקות. יש כאן עננה של עימות עם המדינה, שיוצרת מציאות לא פשוטה. חלק מהמסר של הישיבה כאן שייך לנקיטת העמדה בבירור הגדול שהדור שלנו נמצא בו. המדינה שלנו שחגגנו השבוע את עצמאותה, בוחנת כל הזמן את הגבולות שלה מול הסמכות של התורה. כשאנחנו עוברים כל יום את השלטים האדומים בדרך לחומש, שמודיעים על מעבר לשטח A, משהו גם קורה אצלנו בנפש. יש כאן יציאה של 'ופרצת' - מגבולות שקריים, אל מרחבי ארצנו כמו שצריכים להיות על פי התורה. זאת נקודת בירור נוקבת - מה הן סמכויותיה של מדינת ישראל. בוודאי יש רצון שהכלי הגדול הזה שנקרא מדינת ישראל יתרחב ויתפשט ויהווה ביטוי שלם לדרך התורה, אבל כל עוד זה לא כך, ויש סיכוכים נוספים גם בסוגיות של מבנה המשפחה ויחסי ישראל והעמים, צריך להבין שיש כאן מאבק על השאלה מה יהיו הערכים המובילים של עם ישראל."

"לעניות דעתי, הצימאון הגדול של הציבור לבוא לחומש בתקופה האחרונה, נוצר כתוצאה מהרצון לבטא את התחושה הפנימית הפשוטה, שהערכים שלנו לא משתנים בגלל גחמה של פלוני אלמוני או בגלל ממשלה כזאת או אחרת. העימות הזה הוא הקושי העיקרי שמובנה בנוכחות כאן על ההר, ועל מנת כן אנחנו פה. יחד עם זה, אנחנו משתדלים מאד להיות אוהבי שלום ורודפי שלום. הישיבה באופן עקרוני לא מחפשת מלחמות ומריבות. יש לנו אמת צרופה לומר, אבל אנחנו לא מחפשים את העימותים."

נראה שהצד השני לא כל כך מתרגש מרדיפת השלום הזאת!

"לצער הלב, אכן בשנים הראשונות כאן התנכלו אלינו המון" מודה הרב אלישמע בכאב, "מצאנו את עצמנו לא פעם מתרחקים מההר, או מתחבאים במערות. היו לנו מערות קבועות להסתתר בהם, ולפעמים בילינו בהן סדרים שלמים. אולי זה נשמע מוזר, אבל הייתה אווירה מאוד מיוחדת בלימוד הזה. כדי שנוכל ללמוד, היינו מצטיידים בתקופה הזאת עם מנורות של תאורות חירום, שיכולות להחזיק כמה שעות. הזו"ל מספרים שבתקופת רבי יהודה בר עילאי היו מתכסים שישה תלמידים בטלית אחת. אצלנו היו חמישה-שישה תלמידים במנורה אחת. היה צריך מתנדב שיחזיק את המנורה, והשאר מסביבו לומדים."

נשמע כמו סיפור מתקופות אחרות בהיסטוריה היהודית.

"אתה מתכוון מן הסתם לרשב"י. באמת פעם אחת אשתי התקשרה אלי כשישבנו במערה, והחברה בדיוק שרו בהתלהבות "בר יוחאי נמשחת אשריך". היא אמרה לי שהיא מרגישה כאילו באמת חזרנו לתקופת רשב"י. מתחבאים במערה ולומדים. כך עברנו בכל פעם תקופה, עד שהצבא היה מגלה את המערה והיינו צריכים לעבור למערה אחרת."

פעם עירוב חדש, ולייצר המון דברים בשטח. כל שבת הפכה לשבת שטח".

אי אפשר היה להשאיר עירוב קבוע?

"דווקא ניסינו מדי פעם, אבל פירקו לנו אותו. לפעמים גם היה צריך לשנות את המיקום של הישיבה, ולעבור לצד השני של ההר. חרץ מהעירוב היו עוד התארגנויות - כמו איך לחמם אוכל ולדאוג לתאורה כלשהי. עם הזמן, החבר'ה למדו כל מיני רעיונות. פלטה לא הייתה לנו אפשרות להדליק, אז החבר'ה אלתרו חתיכת פח שמתחתיה הם הדליקו הרבה נרות נשמה, וכך הפח התחמם והייתה מעין פלטה. פעם אחת שאלתי את הרב ליאור האם אפשר להניח את האוכל ישירות על הפלטה הזאת או שצריך לשים הגבהה. הסיפור היה לפני כעשר שנים, ובאותה שנה ירד השלג הגדול שהפיל את החשמל בהרבה מקומות במדינה. ביום ששי אחרי הצהריים קיבלתי טלפון מהרבנית ליאור. היא סיפרה לי שאין להם חשמל, ושהרב הציע להתקשר אלי כדי שאלמד אותם איך להכין את הפלטה המאולתרת כמו שעושים בחומש... פתאום אנחנו היינו אלה שצריכים ללמד אחרים איך מסתדרים בלי חשמל. כמובן גם שמחתי מאוד שהרב זכר את הסיפור וחשב להיעזר בנו".

מבחינת הקביעות על ההר המצב השתפר מאז? האם לפחות האוהל של בית המדרש כן קבוע?

"לצערי בחומש עדיין אין שום מבנה קבע. את האוהל של בית המדרש הרסו לנו עשרות פעמים, ובכל פעם שיש ניסיון שלנו לבנות - גם אם מדובר על כמה לוחות קלקר וקרטון - ההרס מגיע מהר מאוד".

אתם לא משתגעים מכל העיונות של המערכת?

"ברור שמצד אחד היחס של ההרס והרצון להרע לחומש הוא מכעיס עד כדי להתפוצץ, אבל מצד שני אנחנו אווזים במטרה ברורה שמאפילה על כל הבעיות. האידילא שלנו אומר - אנחנו פה! אף מבנה, כזה או אחר, לא ישבור את הרוח הגדולה הזאת. כשיש רוח, אפשר לקחת כל משבר חומרי ברוח טובה. המצב הוא ברור מאוד - השייכות שלנו למקום הרבה יותר גדולה ועוצמתית מהיכולת של המתנגדים להילחם בנו. בסופו של דבר, הם נלחמים במעשים טכניים עקרים, ואילו אנחנו נמצאים בחומש מתוך קשר מהותי. הם יכולים להרוס את המבנה, אבל לא את הרוח של הישיבה עצמה. ברור שקשה בדרך - מקבלים מכות, ומרגישים אותן היטב.

בכל זאת, כשחיים את הנקודה הפנימית, וזוכרים שיש פער בין המקום האמיתי שלנו לבין היכולת שלהם להילחם בכלים הטכניים-הנמוכים שלהם, יש כוח להמשיך הלאה".

בדמיין חיי

בי"ג טבת השנה, חוליית מחבלים הציבה מארב בדרך לחומש, וכשעבר רכב ובו ארבעה מתלמידי הישיבה, הם פתחו באש חיה ורצחו את יהודה דימנטמן הי"ד. לעומת הציפייה הפשוטה שכתובה לטורר המדינה תחזק את ההתיישבות בחומש, מה שקורה בשטח הפוך לגמרי.

"לצערי, מאז הרצח של יהודה הי"ד, הצבא הציב מבנים משלו בחומש באופן קבוע" מתאר הרב אלישמע את המצב. "ביד אחת

אמנם הצבא שומר עלינו, אבל בשנייה הוא נלחם בנו. הם הקימו שני מחסומים - אחד בצומת הקרובה לכניסה לחומש, שם היה מקום הפיגוע, ולכן אנחנו קוראים לו 'צומת יהודה'. מחסום נוסף העמידו בצומת של סבסטיה, וחשוב לפרסם - זהו מחסום שאין לו שום מטרה ביטחונית! ערבים עוברים שם בלי שום בידוק, וכל חבורת הלוחמים שעומדת שם רק עוצרת את היהודים שעולים לחומש".

"הכאב הגדול הוא, כשמגלים איך מחנכים את החיילים לאטימות גדולה, ולצייתנות עיוורת להנחיות ופקודות. מי שחושב שהצייתנות הזאת יוצרת צבא בריא - טועה לגמרי. זאת פשוט השפלה כלפי החיילים, מספרים להם שקרים ועוטפים את כל העוולות שהם עושים בטיעונים של ביטחון. החיילים התגייסו כדי להזיק לעם ישראל? חייל יהודי רוצה לפעול למען העם שלו ולא נגדו! יהודי אמיתי הוא נאמן מאוד, אבל לא מתוך שקרים וטיפשות".

מה התחדש בתקופה האחרונה - הרי כל השנים היו התנכלויות לחומש?

"בממשלות הימין עד היום המצב באמת לא היה נעים, אבל היה ברור שיש סוג של משחק כזה. לא נותנים להתיישב, אבל עוצמים עיניים על כל מיני דברים. בממשלה הזאת, שר הביטחון רוצה בכל מאודו לסגור את הישיבה באופן סופי. ברוך ה' שיש תמיכה ציבורית רחבה שלא נותנת לזה לקרות".

יש הרגשה של דיכאון אצל החבר'ה בישיבה מאז הרצח?

"דיכאון - ודאי שלא. בהחלט כן יש צער והרגשת חיסרון. המצב מכאיב מאוד, והצער על יהודה שלנו נמצא כל הזמן ברקע. כיהודים מאמינים, אנחנו משתדלים לקחת את הכאב לבניין גדול. אנחנו בקשר עם האלמנה והמשפחה, שהם באמת אנשים גדולים. בעזרת

ה', ובסיוע של המשפחה, הזיכרון של יהודה דוחף את המודעות לנושא של חומש בצורה לא רגילה. אחד מהפעילים הוותיקים בהתיישבות אמר לי לפני כמה ימים, שלדעתו אין עוד יהודי כזה שהזיכרון שלו כל כך גדול ומשמעותי. נראה שהציבור ממש מתעורר מכוחו, וכנראה יהודה הי"ד פועל מלמעלה לטובת חומש. שתי הצעדות שהיו בתקופה האחרונה, ועוד מספר אירועים, הם ממש כדברי הנביא "ואומר לך בדמיין חיי!". באמת, בני המשפחה של יהודה הם אנשים גדולים ממש, ואנחנו לא מפסיקים להתפעל מהעוצמות שלהם. בראש חודש אדר הייתה מסיבה בישיבה, והיה קצת קשה לשמוח כשברקע מרגישים את האבדה הגדולה. אביו של יהודה - הרב דימנטמן שליט"א, הזכיר את המשפט שנאמר על העקידה: "עין במר בוכה ולב שמח". העין בוכה, אבל הלב מצפה ומלא שמחה בכל התקדמות של בניין התורה והארץ".

מה עושים עם ביטול הבגרות בתנ"ך?

איתי אסמן

ומה זה אומר להיות יהודי, קיבלתי מבט אמוני לראות איך ה' ברא את העולם ואמר לאברהם אבינו "ואעשך לגוי גדול", איך האבות והאמהות היו התשתית של האומה עד שיעקב ירד למצרים ושם הפכנו לעם, איך משה רבינו הוציא אותנו משם על ידי אותות ומופתים שה' עשה, קיבלנו תורה בסיני, הקמנו משכן, עברנו ניסיונות קשים במדבר ואז משה רבינו אומר שצריך להתכונן לכניסה לארץ ישראל כי רק שם נוכל להגשים את הייעוד שלנו כממלכת כהנים וגוי קדוש.

את כל זה לא למדנו ביסודי ובתיכון, אלא למדנו לבזו לתורה ומי שנתן אותה. מצד אחד כואב לי שיהודים בארץ לא יכירו את מושגי התורה אך מצד שני אני שמח שהם לא יכירו את התורה שאני למדתי במערכת החינוך. מערכת החינוך לצערי מסתאבת מיום ליום, הם מביטים על האדם כעל יצור חומרני שצריך להתעסק רק בתועלת אישית כאילו זהו המימוש העצמי שלו וכל הלימודים מתכווננים לצורך הזה, הרוח מתנוונת שם והנשמה נחנקת.

מה יש לעשות בעת הזו? בכל דבר יש למצוא את הטוב ואת ההזדמנות ולראות את השגחת ה'. לימודי התנ"ך במערכת החינוך בכל מקרה לא הסבירו לתלמידים את הקשר הזהותי בינם לבין התנ"ך. אז עכשיו הדבר תלוי בנו, בכל אחד מהקוראים. עד שנתקן את העולות במערכת החינוך יש ללמד תנ"ך בכל מקום ובכל הזדמנות, לכתוב מאמרי דעה, להעביר שיעורים בקהילה, לחברים במילואים ובאוניברסיטה, לקבוע חברותא ולדבר על פרשת השבוע בפגישות עבודה ולפתוח שיעורים לילדים בכל מקום. גם הסקר שנערך ב"אש יהודי" לפני כחצי שנה הראה שהצימאון הגדול ביותר הוא ללמוד פרשת השבוע. הדבר דורש מאיתנו להתגדל בלימוד התנ"ך, לקבוע זמן ללמוד בעיון ולאחר מכן ללמד בשפה בהירה מבלי לאבד את העומק הרעיוני, וכמובן בלי להעלים את הקב"ה (כמו שלפעמים מחליפים אותו במילים כמו 'צדקת הדרך') אלא להנכיח את נותן התורה. "העבר נא ה' אלהינו את דברי תורתך בפנינו ובפי בית ישראל ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כולנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה".

אסמן איתי

הייתי התוצר של מערכת החינוך הממלכתית

אחד האירועים שנחקקו בזיכרוני מהשירות הסדיר הוא בשבת שישבתי על מיטתי באוהל בבסיס הטיירוניס וקראתי את הספר 'טל חרמון' של הרב שלמה אבינר שמבאר את פרשיות התורה במבט אמוני. לפתע חברי מהמחלקה ניגש אליי ואומר לי "אתה לא בפרשת השבוע" ואמרתי לו "מה זה פרשת השבוע?". הוא היה בהלם שלא הכרתי את המושג הזה והתחיל להסביר לי שבשבתות בבתי הכנסת נוהגים להוציא ספר תורה ולקרוא את הפרשה. הייתי התוצר של מערכת החינוך הממלכתית.

למה אני מספר לכם את הסיפור הזה עכשיו? שרת החינוך יפעת שאשא ביטון החליטה לעשות רפורמה בכחינות הבגרות ולבטל את הבגרויות החיצוניות במקצועות ההומניים כמו ספרות, תנ"ך ואורחות, ובמקומם להגיש עבודה שתיבדק על ידי בוחן חיצוני. זו אינה הפעם הראשונה ששרת החינוך אומרת זאת, יומיים לפני פתיחת שנת הלימודים היא אמרה "אפשר ללמוד פחות פרקים בתנ"ך ולתת יותר מקום להיבט החברתי".

בחברה הישראלית הדעות היו חלוקות, היו שהסכימו עם דבריה ואמרו שהתלמידים משתעממים מהשיעורים האלו ושאינן לכפות אותם על התלמידים, והיו כאלו שטענו שחייבים ללמד תנ"ך. העיתונאי עמית סגל כתב: "מדינת ישראל מגדלת בגאווה דורות של בורים, במסגרת הסגידה הכללית להי-טק וסילוק מהדרך של כל מקצוע בתכנית הלימודים שלא יסייע להי-טק". לא מעט דתיים תמכו בדעתו של עמית סגל. אך אחר בקשת המחילה, מי שטוען שצריך להחזיר את לימודי התנ"ך לבגרויות - כנראה מעולם לא נכח בשיעורים האלו.

בשיעורי התנ"ך לא למדנו תנ"ך, למדנו דברים אחרים. הייתה הרבה ביקורת המקרא שהסבירה לנו למה התורה היא לא מן השמיים כי חוקי חמורבי נכתבו לפני פרשת משפטים, למדנו כמה אישי התנ"ך הם אנשים מלאי תאוות ויצרים שהם לא מצליחים להתגבר עליהם, למדנו כמה אנושית היא התורה שנכתבה על ידי משה רבינו ויש בה סתירות שאינן מיושבות. למדנו הרבה כפירה שנוסחה על ידי אקדמאים שונאי תורה - תנ"ך לא היה שם, הוא היה רק הפלטפורמה ללימודי הכחשת ה' וההיסטוריה הישראלית שלנו. הפעם הראשונה שלמדתי על השורשים של העם שלנו דרך התנ"ך היה בצבא, בספר 'טל חרמון'. פתאום הרגשתי שיש לי זהות, הבנתי מה זה עם ישראל

asmanitai@gmail.com

להצטרפות לקבוצת ווטאפ של טיפ יומי לקירוב
נא לשלוח הודעה ל- 052-5665005

התרומות ל"ראש יהודי" מוכרות לצרכי מס. לפי סעיף 46 לפקודה. הקישו בגוגל (ביט): "ראש יהודי היו שותפים" או בטלפון 052-5665005 או סרקו ברקוד:

לראשיהודיתל אביב דרושים/ות

מנהל/ת פרויקטים

וקשרי לקוחות

- התפקיד מצריך יכולת הובלה והנעה • ניהול צוות
- יוזמה ויצירתיות • תקשורת בין אישית גבוה
- חריצות ומסירות • ניסיון בתחום • יתרון

מנהל/ת משרד

- התפקיד מצריך כושר ניהול • ארגון וסדר
- שליטה בתוכנות Office • יכולת אדמיניסטרטיבית
- תקשורת בין אישית טובה • חריצות
- אחריות וראש גדול • ניסיון בתחום • יתרון

לשליחת קו"ח: Isca2054@gmail.com

"מה?! זוגיות זה כמו ספונג'ה?"

אסביר טוב יותר על כח האמונה ועל איך אפשר למצוא אותו בקשר שלכם. כח האמונה - זה הכח שמניע את כל כוחות הנפש, זו הנקודה הפנימית ביותר בנפש האדם. אדם הולך תמיד אחרי האמונות שלו ובשביל להגיע לדרך נכונה, חייבים לחזק את האמונה בדרך. לדוגמא: אם אני מאמינה שהשליחות שלי זה להיות מטפלת זוגית ולכן עליי להירשם לתואר שני, אחר כך ללמוד עוד 4 שנים לימודי הכשרה, אז אני אהיה מוכנה להקריב כרגע את התענוג שלי. אני אסע עד ירושלים, אחזור עייפה הביתה ואוציא הרבה כסף על הלימודים. אני בוחרת להקריב כרגע את כל התענוג שלי, למען האמונה שבסוף התהליך יצא לי מזה עונג. אני יושבת ומדמיינת איך תראה הקליניקה שלי, איך אעזור לאנשים וכך אני מחזקת את האמונה שיהיה לי בעתיד עונג ממשי. כי ללמוד כל כך הרבה ולהשקיע זמן וכסף - זה לא ממש תענוג ואם זה היה תלוי רק בזה, אז הרצון מצד עצמו לא היה מתעורר. לכן הדרך היחידה לעזור אותו היא ע"י חיזוק האמונה"

"אני אגיד לך את האמת? אני מזמן הרמתי ידיים. אני לא מאמינה כבר בהראל. כמה פעמים הוא הבטיח לי שהוא ישתנה, שהוא יפסיק להתנהג ככה?" התפרצה מיואשת

"נעמה, אפשר שאלה? עזבי רגע את הזוגיות שלכם. איך הראל עם אנשים אחרים? בחברה, בעבודה?" שאלתי

"הראל? כולם מתים עליו, גם בעבודה, גם החברים, הוא אוהב גם לעזור לכולם. רק איתי הוא על הפנים..." אמרה

"כבר יש לך סיבה ענקית להיות אופטימית. זה מעיד על כך שיש בו הרבה טוב והוא רק צריך לעשות עבודת התכונות אלייך. אולי הגעתם למקום רע, אבל זה מחוסר ידע והבנה איך להיות בתוך הזוגיות. ברגע שתחזקו את הידע הזה אחד כלפי השני אז תרצו להיות יחד, כי גם אין כרגע תענוג, האמונה תחזיק אתכם עד שיצמח תענוג בעבודה משותפת בעזרת השם. תנסו להיזכר בשנים הראשונות שהיו נפלאות ובכל מיני חלקים טובים שהיו לכם במהלך הקשר. מתוך זה את יכולה להתחיל להאמין שהוא יכול לעשות לך טוב. אם אין לך אמונה שהראל יכול לגרום לך אושר ואיתו את רואה את חייך, אז לא משנה מה הוא יעשה בשבילך, זה ייתפס אצלך כדבר שלילי. אם תבחרו להאמין שזה שאתם ביחד זה כי הוא מתאים לך ואת לו, שהקב"ה זיווג ביניכם, זה יתן לכם הרבה כוח להתמודד עם הקשיים. זו הנקודה הפנימית: האמונה היא שמחזיקה את הזוגיות."

הם נכנסו כמעט בלי אנרגיה עם מבט כבוי בעיניים: "הגענו לסף, זהו! אין טעם יותר לקשר הזה! לא טוב לי. משעמם לי. הכל רדוד. הילדים כבר גדלו, מה יש לי להישאר איתו?!" ספק שאלה ספק קבעה.

גם הוא הינהן ואמר: "אנחנו יושבים כל ערב בבית בקושי מחליפים חצי מילה, אין לנו שום נושאי שיחה, אפילו אין לנו על מה לריב, פשוט פיהוק אחד מתמשך"

הרגשתי מאוד חזק על מה הם מדברים. הריק שהם תיארו היה מוחשי ונוכח בחדר וגם בתוכי. הם איבדו את נקודת העונג בזוגיות ולנקודה הזו יש השפעה מיידית למוטיבציה להשאר יחד. כח הרצון הוא כח החיים. הוא הכח המניע לפעולה. הוא ה"נתנה תנוקה".

כאשר אדם יוצא לפעולה ללא כוח רצון, ישנה סבירות גבוהה שהוא ייחלש באמצע כי הוא פשוט הכריח את המציאות בלי שום התבוננות בכלל אם הנפש שלו מוכנה לכך. כל תהליך צריך להתחיל ברצון. לכן אנשים שהתחתנו ללא רצון, סביר להניח שהקשר לא יחזיק מעמד.

"אני מבינה שאיבדתם את הרצון להיות זו עם זה מסיבה אחת: כוח התענוג שלכם נפגע. זה טבעי. כשאין תענוג, אז אין רצון. כולנו מחפשים עונג, זה הכוח שמניע את החיים. אז מה קורה שאין תענוג? איך אפשר למצוא כח להמשיך את הקשר?"

האם אתם יכולים לחשוב על מציאות שבה יש אנשים שלא מתענגים לעשות דבר מסויים, אבל בכל זאת עושים אותו?"

ענה הראל: "בטח. לנקות את הבית. אני לא סובל את זה, אבל אחר כך, כשהבית נקי ונעים, כיף לי, אני נהנה להסתובב יחף על הרצפה הנקייה"

"בדיוק! פה נכנס הדבר המשמעותי ביותר. הכח הפנימי ביותר בנפש נקרא: כח האמונה."

"רגע, לא הבנתי! אז זוגיות זה כמו לעשות ספונג'ה? אין ברירה אז נסבול? ממש מעודד" אמרה בצניניות נעמה.

"חס וחלילה. הקב"ה לא רוצה שתסבלו, הקב"ה כל רצונו זה להיטיב, הוא רוצה שתראו שיהיו לכם חיי זוגיות מאושרים שתראו חיים מלאי עונג."

ספירי צדיקים

הרבי מליובאוויטש

הצלצול הגואל 2

תקציר: צביה, בתם של זוג ניצולי שואה מתעוררת באופן פתאומי, זמן קצר לאחר פטירתו של רבם, רבי אהרון מבעלזא זצ"ל. ההורים נותרים חסרי אונים.

התוועדות
התוועדות

הרב שבתי סלנט יצקי, שליח חב"ד באנטוורפן

מאמן הכדורסל לא ידע שמחכים לו, עד לאותו ערב על הכורסה מול הטלוויזיה • הציבור או היחיד, הפרט או הכלל – ספירת העומר תעזור לנו לעשות סדר • אם המנצח האיטלקי ידע לזהות את הצליל החסר, בטח הקב"ה רואה גם אותי • צדיק גמור אוהב רשע גמור, והרב שטיינמן רצה להיות עמו במחיצתו של הגביר – אם הוא רק היה מסכים > התוועדות לימי ספירת העומר

ניגוד אינטרסים ביניהן, חייבים לבכר אחת על פני רעותה.

לדוגמה: כשמדינה רוצה לסלול כביש חדש שיקצר משמעותית את הנסיעה עבור ציבור גדול של נוסעים, אך יהווה מטרד חמור לכמה משפחות המתגוררות בסמוך, פעמים שחייבים להכריע טובתו של מי גוברת. **כך גם במצב בו לתלמיד מסוים תצמח תועלת גדולה מהישארות במוסד החינוכי בו הוא מתחנך, אך יש חשש שתלמידים אחרים ייפגעו מהישארותו, מתעוררת הדילמה במלוא חריפותה** – טובתו של מי צריכה להידחות מפני טובת האחר.

באופן פשוטני ניתן לומר שהגישה הסוציאליסטית מדגישה יותר את טובת הכלל, את טובת המדינה וכן הלאה, זאת לעומת הגישה הקפיטליסטית בה מושם זקוק על חירות הפרט.

כלי להכריע כעת בשאלה כבודת משקל זו, **אני רוצה לשאול אתכם: השבתם פעם על פשר המושג התורני-הלכתי - מהו בעצם 'ציבור'?**

מי שחוקר את העניין הזה הוא רבי יוסף רוזין, הגאון מרוג'צ'וב. הוא שואל: האם 'ציבור' הוא בעצם צירוף של הרבה פרטים - **ריבוי כמות**, או שכאשר מתקבצים כמה פרטים יחד הם הופכים להיות **מהות אחת**, שונה ומיוחדת של 'ציבור' - **ריבוי איכותי** ולא אוסף של יחידים

אייב זקס, מאמן הכדורסל הנחשב, השתנה מן הקצה אל הקצה. הוא החל להניח תפילין, לשמור שבת ועוד. בעת שנכח רבות בהתוועדויות של הרבי, בלט בקהל בשל גובהו הרם ובשל ההתלהבות הרבה בה עורר את השירה של הקהל, כשהרבי לעיתים קרובות מסתכל לעברו ומחווה בידיו הקדושות תנועת עידוד וחיוק.

נוכרתי בסיפורה של נשמה ייחודית זו כשהתחלנו לספור את ספירת העומר. אתם יודעים, המצווה הזו נוגעת במושגי האחדות והייחודיות - שני מושגים שלעתים נראים לנו כמתנגשים זה בזה.

על אף שכמובן יש מעלה מיוחדת המושגת רק בספירה מלאה של "שבע שבתות תמימות", **בכל זאת לדברי רבותינו הראשונים כל יום ויום נחשב למצווה בפני עצמו**. ולפי דרכנו נלמד מכאן לימוד חשוב אודות הנושא שלשמנו נתכנסנו - אחדות מול ייחודיות, הציבור או היחיד.

אחת הדילמות המרכזיות בניהול מערכת גדולה כמדינה, חסידות, קהילה ואפילו משפחה היא שאלת טובת הפרט אל מול טובת הכלל. כל זמן שאין התנגשות ביניהן, המצב הוא אידיאלי ויש לשאוף לספק הן את טובת הכלל והן את טובת הפרט. אך כשמתעורר

אייב זקס היה ממך כדורסל שעבד עם קבוצות נחשבות מאוד, ונחשב לאדם שהצליח בחייו. מזגו היה חם וכל תנועותיו היו מלאות התלהבות וחיוניות. ערב אחד הוא ישב בביתו על הספה ו'זופ' בין ערוצי הטלוויזיה כדי לחפש תוכן מעניין, ולפתע ראה אולם גדול המלא מפה לפה ביהודים לבושים בסטייל חסידי מזרח-אירופאי וארכאי, המקשיבים בעניין ליהודי הדור פנים המדבר אליהם. **לאחר מכן הרב סיים את דיבורו והחל בניגון שמחה, כשהקהל מחרה-מחזיק אחריו והוא מעודד אותם בתנועות נמרצות ובהתלהבות גדולה**.

המראה הזה שבה את ליבו של אייב והוא ידע מיד - אני אפגוש את הראב"י הזה. על המסך הופיע מספר טלפון ליצירת קשר, כך הוא צלצל למזכירות הרבי וביקש פגישה אישית. **הומלץ לו להגיע לאחת מן התפילות, ואייב לא התמהמה ויצא לדרך**.

כשהרבי נכנס לתפילה, החלו מיד החסידים לשיר, ותוך כדי הילוכו למקומו הרבי עודד את השירה בידו. אייב הנרגש החל מיד לצעוד אחרי הרבי בשביל האנושי שיצרו החסידים ועודד גם הוא את השירה. היו שרצו להזיז את התימהוני הזה מהשביל, **אלא שבדיוק באותו רגע הסתובב הרבי לעברו, חייך ואמר לו: "טוב שבאת, מחכים לך! עם ישראל צריך אותך"**.

בלבד.

השאלה מעניינת ולא ניכנס כרגע להוכחות שהוא מביא ממרחבי הש"ס. לענייננו, ההכרעה בחסידות היא שה'צבור' של עם ישראל כולו הוא גם מציאות אחת שלמעלה מפרטים וגם ריבוי פרטים שכל אחד עומד וניכר לעצמו.

אולי אפשר לנסח את זה כך: מצד 'אחדות ישראל' או כמציאות אחת שאין בה פרטים והינה בלתי ניתנת להפרדה, אך מצד 'אהבת ישראל' כל אחד חשוב בפני עצמו. והדברים עולים בקנה אחד: הסיבה לכך שבמשקפיים של 'אחדות ישראל' כולנו מרכיבים מציאות אחת בלבד, היא כי מצד האמת כולנו מהווים שלימות אחת עד שבלעדי יהודי אחד בלבד, התמונה הכללית של עם ישראל חסרה.

יש להכחיש ממחשישה את זה בצורה מצמררת: הרמב"ם כותב "אם אמרו להם גויים, תנו לנו אחד מכם ונהרגנו ואם לאו נהרגו כולכם - יהרגו כולם ואל ימסרו נפש אחת מישראל". ויותר מכך: גם אם נקבו בשמו של יהודי פלוני, והוא איננו מחויב מיתה על פי דין, "יהרגו כולם ואל ימסרו להם נפש אחת מישראל"!

ואם תשאלו: מדוע? איך זה שחיי היחיד שווים במשקלם לחיי הרבים? התשובה היא שמצד הנשמה של היהודי ומצד 'אחדות ישראל', כל אחד הוא חלק מהמהות הכללית של עם ישראל כולו ובלעדי המהות כולה חסרה.

הרבי מרוז'ין התבטא פעם ש"צדיק שאינו גמור מסוגל לאהוב רשע שאינו גמור, אך צדיק גמור אוהב אפילו רשע גמור". הוא אוהב אותו בגלל שהוא רואה איך עם ישראל שלם דווקא יחד אתו!

עלינו לדעת שיש בנו את שני החלקים הנזכרים: מצד נשמתנו כל אחד מאיתנו הוא מציאות אחת עם כלל ישראל שבה איננו ניכרים לעצמנו, אך יש גם את הצד שבו אנו ניכרים בפני עצמנו. והנה חזרנו למושגי האחדות והייחודיות, וכמו ספירת העומר שבה כל יום הוא חלק מהשלם, אך גם נחשב למצווה בפני עצמו. "עם ישראל צריך אותך" אמר הרבי לאייב זקס. זו לא מליצה או בדיחה. עם ישראל כולו צריך את אייב זקס וצריך כל אחד ואחת מאיתנו, כי אנחנו גוף אחד ומהות אחת המשלימים יחד כוונה אחת!

ומהצד השני, יש לכל יהודי את מקומו הייחודי רק לו. כשם שהמראה שלו מיוחד לו, כך גם האופי והתכונות שלו ייחודיים ואין להשקיע מאמצים להשוות אותו לאחרים, כי רצון ה' הוא שנעבוד אותו כל אחד בהתאם למה שהוא. לחיים.

בשנת 1979 התרחשה באיראן המהפכה בה הקיץ הקץ על שלטון השאה ואת מקומו תפסו בהנהגת המדינה מוסלמים קנאיים בראשות חומוייני. תקופה קצרה קודם לכן ניהל הרבי מבצע שלם להוצאת ילדים יהודיים אל מחוץ לגבולות איראן. כך הועברו מאות ילדים לארצות הברית, שם הוקם עבורם מוסד בו לימדו בפרסית וסיפקו להם את כל צרכיהם, החומריים והרוחניים.

כמה ימים לפני פסח של אותה השנה, קיבלה הנהלת המוסד הנחיה מהרבי: "לא לשכוח להכין עבורם אורז לחג הפסח". על אף

שבני אשכנז נוהרים מאכילת קטניות בפסח, הרבי דאג שילדי איראן שנהגו בדבר היתר, ימשיכו לקבל אורז כחלק מהתפריט גם בפסח. וכפי שאמרנו, עם ישראל מהווה מהות אחת שלימה, ולצד זאת יש גם מקום לייחודיות ולשוני במנהגים והליכות. "א-ל דעות ה'".

מספרים גם על החסיד רבי ניסן נמנוב, המשפיע בישיבת תומכי תמימים בצרפת, שכשקרב חודש אלול הורה לבחורי הישיבה מבני עדות המזרח שימשיכו במנהגם לומר סליחות לכל אורך החודש. רבי ניסן עצמו הגדיל לעשות ומדי יום התייצב לפנות בוקר לסליחות, רק כדי לשהות יחד עמהם בעת שאמרו סליחות כמנהגם.

המנצח האיטלקי ארטורו טוסקניני נחשב לאחד מגדולי המנצחים בכל הזמנים. הוא נודע לתיילה גם כמי שהתנגד בכל דרך לפשיזם ונאציזם, גם כשהיה הדבר כרוך בויתור אישי. הוא אף אימץ את התזמורת הפילהרמונית הישראלית וסירב לקבל כסף על נסיעותיו ועבודתו.

ביוגרף מוכשר ביקש מטוסקניני לכתוב את סיפור חייו והוא הסכים. הם היו נפגשים בזמן קבוע וטוסקניני גולל באוזניו את מסכת חייו. פעם אמר טוסקניני לאותו ביוגרף שלא יוכל להיפגש עמו כדרכם, משום שהוא חייב להאזין לקונצרט שיושמע ברדיו באותו הזמן. "האם תיתן לי את רשותך לשבת אתך בעת שתאזין לקונצרט?" שאל הביוגרף, "אשמח מאוד לצפות במלחין גדול מאזין לתזמורת בשעת אמת". טוסקניני נעתר לבקשה וכך ישבו שניהם והאזינו לקונצרט.

לאחר שהקונצרט הסתיים, אמר הביוגרף לטוסקניני: "נו מה, היה יפה במיוחד?" וטוסקניני הגיב ב"כן" מסויג מאוד. "מה? לא היית מרוצה?" שאל הביוגרף וטוסקניני השיב: "כנר אחד בתזמורת נעדר וחבל". הביוגרף ידע היטב על כשרונו הנדיר של המנצח ועל שמיעתו האבסולוטית, אבל הפעם היה נראה לו שהוא סתם עושה רושם. וכי איך אפשר לשמוע דרך הרדיו שאחד הכנרים לא הופיע? הוא לא התעצל ושלח סלגרמה להנהלת התזמורת המדוברת בה שאל האם צדק טוסקניני. למרבה תדהמתו אישרו את הדבר וציינו שאחד הכנרים נעדר בשל מחלה כלשהי.

כעת הוא מיהר לטוסקניני וביקש לשאול מניין ידע. "יש לך כוח נבואי בנוסף על שמיעה אבסולוטית"? טוסקניני השיב שהקונצרט היה פרי עבודתו והוא מכיר בו כל תו ופעימה. "חכייתי לשמוע איזשהו דיוק שלא נוגן, ומשכך שיערתי שהכנר שהיה צריך לנגן אותו פשוט לא השתתף".

הנמשל מכך הוא לחיי עם ישראל. הקב"ה נתן לנו פרויקט משותף בו לכל אחד יש את הנישה שלו, את שורת התווים או הצליל שעליו לנגן. לכל אחד יש את ה'קנייטש' שהוא מוסיף ובלעדיו הכל חסר. כל יהודי הוא תמונה קטנה מתוך פסיפס בן מיליוני תמונות המרכיב את התמונה הגדולה של הקב"ה בעולם. כל יהודי נושא עמו צלם אלוקים ובלעדיו התמונה איננה שלמה.

כשירועים וזוכרים שלכל אחד מאיתנו יש את שליחותו האישית, שכל ספירה וספירה היא מצווה בפני עצמה ושדווקא אתה מגיעים

ל"שבע שבתות תמימות", אנו הורסים את 'צלחת הפטרי' עליה גדלה ומתרבה הקנאה. ברגע שאני יודע שיש לי את שליחותי ואיש לא יוכל לגעת בה, אם כן קנאה מנין? הרי ככל שחברי מצליח, הוא לא יוכל לעשות את מה שעליו הוטל לעשות, כך שהערך שלי הוא בלתי ניתן לערעור.

כך מסבירים את הנאמר בתפילה: "עושה שלום במרומיו". למעלה, יודע כל אחד מהו תפקידו האישי וממילא הם חיים בשלום זה עם זה.

הידיעה שיש לנו שליחות עלינו בחשיבותה, הנוגעת לשלימות עמנו ושלימות רצונו של הקב"ה, היא גם התרופה הכי טובה נגד דיכאון ומרמור הנובעים מתחושת חוסר ערך וחשיבות.

כך נאמר בתהלים: "הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם, מונה מספר לכוכבים, לכולם שמות יקרא". על פניו לא נראה שיש קשר בין הרפואה לשבורי לב ובין ההמשך בו נאמר שהקב"ה סופר כל כוכב וכוכב ומעניק לו שם. אך האמת היא שיש קשר הדוק בין הדברים: כשאדם הוא שבור לב ונדכה בשל מחשבות על חוסר ערך וחשיבות אמיתיים אצל הקב"ה, כדאי שידע שהקב"ה מחשיב אפילו את הכוכבים הדוממים שכמותם יש לאין סוף! אם כך, על האדם לערוך קל וחומר ולהסיק מהי החשיבות שלו אצל הקב"ה וכך יכיר שהיא אין סופית! כל יהודי הוא כל עולמו של הקב"ה אשר "יצרנהו כאישון עיני" ואוהב אותו כאילו הוא בנו יחידו שנוולד לו לעת זקנותו!

מסופר שגביר גדול נכנס לרב שטיינמן זצ"ל והרב ביקשו לתרום חצי מיליון דולר לטובת נזקקים וצרכים נוספים. "כבוד הרב, אני מוכן לתת זאת אבל בתנאי של 'עמו במחיצתו', כשכוונתו כמובן הייתה להיות אחרי 'מאה ועשרים' במחיצתו של הרב בגן עדן. הרב שטיינמן הרהר רגע ואז אמר: "אני מוכן, אבל רק אם תתרום ארבעה מיליון דולר". "זה לא שייך" השיב הגביר.

אחר כך שאלו מקורביו של הרב שטיינמן את הרב: ממה נפשך, אם אתם מסכימים לתנאי, מדוע לא הסכמתם בחצי מיליון דולר; ואם לאו, מדוע זה ישנתה בארבעה מיליון? השיב הרב שטיינמן: אם היה מוכן לתת ארבעה מיליון, מעל ומעבר למה שהייתה לו נכונות לתת, הרי שהייתי מסכים לתנאי בגלל שהייתי רוצה להיות אתו במחיצתו!

על כל אחד מאיתנו לדעת שכשהוא עושה את המקסימום שלו ואפילו מעבר לכך, והוא מוסר את נפשו למען מיליון שליחותו בעולם, אין קץ למעלתו והוא גם פועל את ה"תמימות" והשלימות בכלל ישראל, בציבור כולו.

יהי רצון שנתאחד כולנו ונפעל בהרמוניה מלאה ומתוך התמסרות רבה, כאשר כל אחד ייתן את חלקו במנגינה האלוקית, וכך נזכה במהרה להחיש את גאולתנו ולהביא סוף סוף את משיח צדקנו!

לחיים, לחיים ולברכה.

בשיתוף מערכת הספר "הפרשה בחיי"

יש לך שאלה בעבודת ה' ? חתט ל-
054-4530951

1,200 שאלות ותשובות
של הרב יהושע מחכות לכם
באתר 'קרוב אליך'

נפשי
בשאלתי

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

למה לוח השנה העברי כל כך מסובך?

ולמה מונהג העולם על ידי שני מאורות, המאור הקטן והמאור הגדול, שהתיאום ביניהם אינו מושלם ויוצר כל מיני מצבים ייחודיים כמו המצב הנגלה לעין של ליקוי חמה, שבו הלבנה הקטנה מסתירה את החמה הגדולה? מפני שהקב"ה ברא את עולמו בצורה עשירה ומורכבת. כל שעה יש לה האור המיוחד שלה, שמאיר בתוך מארג עצום ומורכב עד אין קץ. ועל כל רגע צריך להודות לה' הודאה מיוחדת, שנאמר "כל הנשמה תהלל י-ה", על כל נשימה ונשימה.

העולם שלנו אינו עולם האחדות כבשורשו האלוקי אלא עולם הריבוי. ולוח השנה, שמושפע ממאורעות שונים: גם ממאורעות היסטוריים, גם ממאורעות פרטיים וגם מגורמי השמיים, מגלה בצורה מופלאה את האור האלוקי בכל עת לפי תכונתו ואופיו. ואדרבה, דווקא המורכבות הזו נותנת מענה לאישיות עשירה מאין כמותה שזוכה לה כל אחד מאיתנו, והנשמה יונקת מריבוי אורות אלוקיים עשירים ומגוונים. ובמילים אחרות, כמו שנוהגים לומר: "אחרת היה משעמם..."

אם אנחנו כל כך קרובים לגאולה, איך זה שהמדינה נעשית חילונית יותר?

רבותינו תיארו את הזמן של ערב הגאולה בלשונות שונים שמבטאים שהדרך לא תהיה רק בהתפתחות של עלייה מדרגה לדרגה, אלא גם על ידי נסיגות. למשל "דומה דודי לצבי", שרץ בהרים ולעיתים נגלה ולעיתים נכסה, כך הגאולה לעיתים נראית כמתקדמת ולעיתים מתקדמת במעמקים ונראית כנסוגה. לכן אמרו שיש חוצפה דווקא בדור שלקראת המשיח, שהבן קם באביו ובת קמה באימה, ועד שמשיח יגיע או בדור שכולו זכאי או בדור שכולו חייב. וכמו שבמחלות של הגוף מוצאים פעמים רבות שדווקא ההתגברות של המחלה מסמנת את סיומה והפרשת המוגלה, כך גם בגאולה אפשר שדווקא המחלות יטהרו וינקזו את כל הרעלים ויאפשרו להגיע לדרגה חדשה אחרת לגמרי. זו תקופה לא פשוטה שלעיתים יש בה גם סכנות, אבל הרפואה שתבוא בעקבותיה תגלה עד כמה כל המשברים הללו היו המצע שעליו נולדה הגאולה השלמה, שנוכח לראותה במהרה בימינו אמן.

מה הדרך הכי טובה להנציה חיל שנפלא?

ראשית יש לדעת שהמושג "הנצחת נופלים" הוא חלקי ואין לו מקור מפורש בדברי רבותינו. מי שנהרג על קידוש השם נמצא במחיצתו של הקב"ה ואין כל בריה יכולה לעמוד במחיצתו. הוא כבר אינו זקוק לעזרתנו - אדרבה, אנו זקוקים לו. ולכן עיקר זיכרון הוא במובן הלאומי, מפני שדמויותיהם הפכו לחלק מתהליך שיבת האומה לארצה ואורם העליון מאיר לנו את הדרך להמשך תקומת האומה. וכן במובן הלימודי האישי, "והחי יתן אל ליבו", ראוי ללמוד ממידותיהם הנעלות כדי להאיר את דרכנו, ומעל לכל מגבורתם, שייכותם ומסירותם לאומה הישראלית.

פשוט ואין צורך לומר כלל שיש לנו צער עצום וחלל גדול במות הנופלים, אולם במבט עליון, עד כמה שבידינו להתקרב למקום הנצחי שבו הם נמצאים, זיכרוןם כמי שהיו שותפים לבניין האומה וזוכים לקבל פני שכינה, הוא המאיר לנו את הדרך. ולכן נהגו שלגבי המתים על קידוש השם אין אומרים "זיכרוןם לברכה" אלא "השם יקום דמם", שהיא בקשת הצדק העליון והשלם שהקב"ה מביא לעולם בזכותם.

קרוב אליך | ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה | לתגובות ויצירת קשר | 052-4061065 | info@qarov.org | קרוב אליך | לפרטים: 052-525-4051

SOHO PARK
נווה שמיר בית שמש

מקום נפלא לך

דירות 3 חדרים מהממות + אופציה • מיני פנטהאוסים

מבצע לחודש בלבד!

תנאי תשלום של 15% בחתימה, 5% אחרי שנה, 80% לקראת איכלוס

לפרטים: 0533-156-492 | באמונה | IL360 | מקום נפלא לך

משקיעים
באמונה
מקום נפלא לך

השקעה מוגנת
עם תשואה
משמעותית

200,000 | ערבות חברה
לכספי ההשקעה | בטוחה
נדל"נית | השקעה למשך 3 שנים

חייגו | invest.bemuna.co.il | 072-3951096